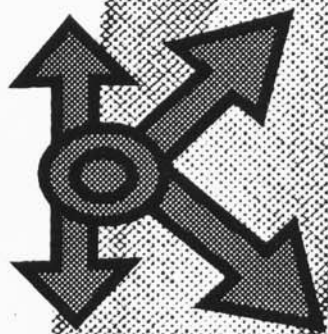
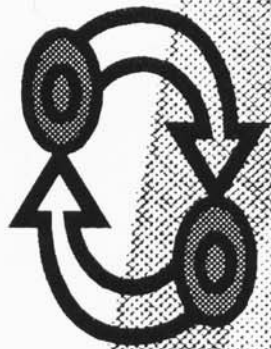
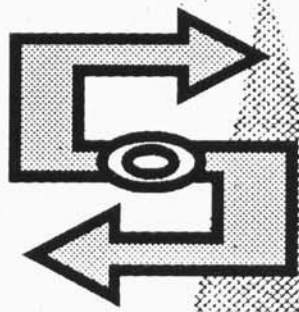
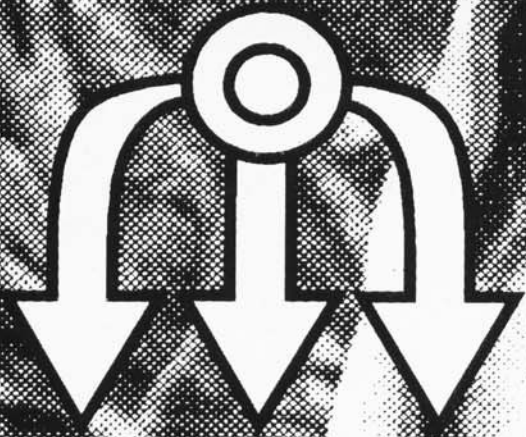

NOVEMBER

98 Ft

1992. II. ÉVFOLYAM 11. SZÁM

KÖZSZOLGÁLAT MELEGEK NÉLKÜL

Készül az úgynevezett nemzetbiztonsági törvény. Megszövegezői mindenekelőtt a titokzatosság és a bennfentesség szempontjait tartják szem előtt, nem is takarogtatva, hogy hatalmuk megtartása – és az általuk képviselt kurzus fenntartása – a legfőbb gondjuk. Februárban a Nemzetbiztonsági és Információs Hivatal éléről távozó Gálszécsy András még valami olyasmit nyilatkozott, hogy munkatársaik kiválasztásakor fontos kritérium, hogy „az illetők ne hódoljanak káros szenvedélyeknek”.

Érthető. Nem is oly rég – de mindenképpen még 1990 előtt – a hivatal okkal támaszkodhatott titkos kormányrendeletekre, melyek a nemkívánatosak – tudjuk: mindenekelőtt a homoszexuálisok – távoltartását javallották a szolgálatoktól. Az ebbéli megfontolások főként abból fakadtak, hogy a titkosrendőrök hivatásukkal éltek és éltek vissza a magánélet titkaival, a vágyakkal, az intimitással. Egszóval a szabadsággal. Nagyon is is-

mertek, nagyon is elevenek még az akkori módszerek: az inszINUÁCIÓK, a gyanúsítgatások és zsarolások. Az emberek könnyed lehetetlenné tétele.

Mégis, valahogy elmúlni látszottak ezek az idők, aztán, az új kormányzattal egyetemben, Gálszécsy jött, majd – miután kiderült, hogy elképzeléseit nem mindenben osztja az új kurzus – kisvártatva el is tűnt a süllyesztőben. Távoznia kellett, s csak gyanúink lehetnek, hogy elsősorban azért, mert néhány – a lumpenek tömegvonzalmát az egyéni szabadsággal szemben kihívni látszó – aggorú testület (POFOSZ stb.) az említett „szolgálatoknál” is magához ragadta a kezdeményezést; és számukra még Gálszécsy is túl liberális lehetett. Révükön egy letűnt világ érzelmei, gátlásai, félszeg félelemvilága tért vissza hirtelen; ráadásul ott, hol a legtökösabb dolgok felől döntenek, s ahol – mint tűnik – nem az ország védelméről vitáznak mégsem, hanem az „er-

kölcsök” bfrálatáról. Pontosabban arról, amit ők erkölcsnek vélnek.

Az új tárca nélküli miniszter, Füzessy Tibor máris bejelentette: a nemzetbiztonsági törvény tervezetében mindössze egyetlen mondat módosítását szeretné elérni. Ez pedig valahogy úgy hangoznék, hogy a magasabb közhivatalú vállaló emberek nyilatkozatban valljanak afelől, hogy miféleké hajlamaik, van-e szeretőjük, milyen a családi állapotuk, stb.

Nem csoda, hogy az immáron két esztendeje saját identitását hiába kereső magyar kormányzat ilyesmire vetemedik. A legkevésbé sem csoda, hisz 1990 koranyara óta egyre kevésbé kétséges, hogy az egyéni szabadság tisztelete nem tartozik vállalt értékei közé. Továbbá, hogy közösségteremtő szándékait nem egy tagolt társadalom létrehozásának vágya fűti, hanem egy homogén, mindenben egységes tömeg létrehozása, amit azt a Néhány gondolat... is oly félreérthetlenné tette ez év augusztus 20-án.

Füzessy Tibor és Csurka István mentalitásában legfeljebb annyi különbséget lehet föllelni, hogy az előbbi önkéntessé próbálja tenni azt, amit ez utóbbi örömmel erőszakolna rá mindenkire. A nemzetbiztonság minisztere ugyanis mindenkinek, aki vele szögesen ellentétes fzlést vall, szeretné megtiltani, hogy képességei szerint szolgálatára legyen ennek az országnak; továbbá szeretné a közszoigálatba bevezetett „önkéntes valomások” révén visszaállítani a korábbi évszázadok diszkriminációjának erkölcsi és jogi hatályát.

Gyanfom persze, még ha lehetne, akkor sem tolongna túl sok homoszexuális a Nemzetbiztonsági és Információs Hivatal kapui előtt, alázatosan bebocsátást várva. Ezért elvi kiutasításuk olyan közszoigálati munkakörökből, melyeknek profilja egyébként is világszerte átalakulóban van, részben illetlen, másrészt embertelen, harmadrészt célszerűtlen. Egszóval: dilettáns. Sikerült tehát Antall doktornak – Horváth Balázs doktort követően – ismét olyan munkatársra lennie, akinek lelkében csöndes békét kötött a parttalan szervilizmus és a maximális hozzá nem értés.

Füzessy szánalmas produkciója nyomán remélhetőleg észbe kapnak az érdekvédő szervezetek, s felkeresik majd az Alkotmánybfróságot is, hogy szóvá tegyék a tárca nélküli miniszter próbálkozását, mely lám a lakosság mintegy 3 százalékát próbálja most kirekeszteni bizonyos közszoigálati funkciók köréből. E 3 százalék pedig 1994-ben remélhetőleg kétszer is meggondolja majd, hogy kire is szavaz...

AIDS-VILÁGNAP

Tavaly már megtettük az első lépéseket. Igaz, csak tizenhat ember vonult végig kotonnak öltözve, transzparenszekkel, óvszert osztogatva a városban, de a járókelők figyelmét felkeltették, foglalkozott velük a sajtó és a rádió. Ebben az évben nagyobb erőfeszítést kívánunk tenni az AIDS világnapján. Szeretnénk, ha nem egy maroknyi homoszexuális próbálná felrázni az ország közvéleményét, hanem csatlakozna hozzánk a Magyar AIDS Alapítvány, a NEVI, a Vöröskereszt és minden olyan szervezet és magánszemély, aki úgy érzi, ott a helye, ahol tenni lehet valamit az újkori pestis leküzdéséért.

A középkorban, ha ellenség fenyegetett, a vitézek páncélba bújtak, és felvették a harcot a betolakodóval. Nekünk nem kell nehéz vértetben görnyednünk, elég felhúznunk a pillékönnyű kondomot, és máris elálltunk a támadás útját. Ennyire egyszerű. Mégis naponta százazrek fertőzödnék és adják tovább a gyógyíthatatlan kórt.

Hát legalább ezen az egy napon, az AIDS-világnapján próbáljuk közös erővel felhívni az értetlenek, a tájékozatlanok, a könnyelműek figyelmét a veszélyre és a rájuk háruló felelősségre.

Az AIDS világnap december elsején, kedden van, de mi a felvonulást két nappal korábban, november 29-én, vasárnap szeretnénk megrendezni. Az útvonal: Kodály körönd – Oktogon – Nyugati pályaudvar. A menet délelőtt 11-kor indul a Kodály köröndtől.

A megmozdulás nem meleg rendezvény. Az AIDS nem homoszexuális betegség! Aki küzd ellene, az nem a homoszexuálisokat védi, hanem önmagát és az embertársait! Ne félj megmutatni, hogy szíveden viseled mások sorsát.

Nem nézhetjük szótlanul, ölbe tett kézzel, hogy Magyarországon a sötétség, a tudatlanság, az agyonhallgatás leple alatt terjed a kórokozó. Ha bekövetkezik a szakemberek által régóta prognosztizált AIDS-robbanás, aminek az első jeleit az orvosok az ugrásszerűen megemelkedett pozitív leletekből felismerni vélik, akkor az egészségügy felkészületlenül fog állni a katasztrófa előtt. Nem fogják tudni a beteget elhelyezni és megfelelően gyógykezelti, mert nincsenek meg hozzá a szükséges eszközök.

Egyetlen esélyünk van: a megelőzés. Ez pedig csak úgy képzelhető el, ha tudatosodik mindenki, hogy ő is felelős magáért és másokért. Az AIDS-világnapi demonstrációnak fontos üzenete van, amit el kell juttatni az emberekhez.

Várunk mindenkit november 29-én, vasárnap délelőtt 11 órakor a Kodály köröndnél.

Hogy a december elseje se maradjon eseménytelen, ezen a napon délután 3-tól 6 óráig a Deák téri, a Nyugati és a Keleti pályaudvari aluljárókban, az ott felállított sátrakban anonim AIDS-szűrés lesz. Az eredményért két hét múlva, a jeligével lehet jelentkezni a Karolina úti AIDS-szűrő állomáson.

Vedd fel Te is a harcot az AIDS ellen!

Istenes Csaba

HOMOLULU

Berlinben mindig történik valami! Valami, ami erősíti meleg öntudatomat, ami megerősít abban, hogy a homoszexuálisoknak is van helyük a társadalomban.

Október 3-tól 11-ig tartott a nagy meleg és leszbikus politikai, kulturális találkozó a német metropolisban, a második ilyen a sorban. Az első 1979-ben Frankfurtban tartották, amikor még a melegség elismerésért is harcolni kellett. Azóta a homoszexualitás jelentősen elfogadottabbá vált. Vannak meleg kiadók, politikusok, vállalkozók. A 70-es évek meleg mozgalmainak radikalizmusa ma sokkal differenciáltabb, az azóta felnőtt meleg generáció a meleg infrastruktúrát már szolgáltatásként, készen kapta. És nem utolsósorban az AIDS jelölése is meghatározó tényezővé vált.

Ennek megfelelően sokoldalú volt a Homolulu II pále: tája is. A politika, a kultúra, a film, a fotó, az irodalom, a sport és a meditáció képviselték a 90-es évek meleg életének minden aspektusát. Kilenc előadásban egy filmfesztivál keretében mutatták be a meleg-leszbikus filmgyártás történetét. Ehhez kapcsolódtak fotókiállítások, amelyek bemutatták a melegek elleni erőszakot, az AIDS és a melegség elmúlt tíz esztendejét, de a meleg témát feldolgozó művészi fotók sem hiányoztak. Kétségtelen csúcsa a rendezvénysorozatnak az Agora, a meleg vásár volt. Egy használaton kívüli villamosremizben öt napon át képviseltették magukat, és árulták portékáikat és szolgáltatásaikat könyvkiadók, intézetek, önszervező csoportok. A sínek közötti kövekbe AIDS-ben elhunytak neveit vésték.

A bőség zavara! Bár a program már egy hónappal a start előtt a kezemben volt, és gondosan bejelöltem, hogy mi az, amin feltétlen részt szeretnék venni, mi az, amit feltétlen meg kell néztek, a jelenlét minden tervemet keresztül húzta. Nem tudtam kibújni önmagamból, a tárgyasult eszmék helyett legyőzött a személyes kapcsolatok

teremtésének lehetősége, a hogyanok és mikéntek közvetlen megtapasztalhatósága.

A kiadott programban nem szerepelt Peter, aki a lipcei városi tanács alkalmazottja, és foglalkozása az, hogy homoszexuális. Bármi hihetetlen, de őt ezért fizetik (szerényen!). Feladata, hogy a homoszexuálisok problémáikkal fogadóórái alatt őt keressék meg, és orvosolja a bajokat. Támogatja az egyéneket éppúgy, mint a csoportokat. Célja „a társadalom többségét képviselő heteroszexuálisok tudatlanságának és előítéleteinek leküzdése, a diszkrimináció leépítése, a tolerancia megteremtése. A meleg és leszbikus polgárok, csoportok, szervezetek kommunikációképességének megteremtése, a társadalmi integráció elősegítése.” (idézet a lipcei tanács által hivatalosan kiadott információs anyagból). Munkáját komolyan veszik és elismerik a közhivatalok, hisz ő is közhivatalnok! (Németországban például a lakásigénylésnél elismerik az azonos neműek együttélését.)

Éppúgy nem szerepelt a programban a frankfurti Act Up (AIDS Coalition To Unleash Power – AIDS-koalíció az erő felszabadítására) csoport sem, akik a „Hallgatás = Halál” mottójának szellemében harcos aktivistái az AIDS-ellenes küzdelemnek, aktivistái HIV fertőzöttek elismertetésének. Sokkoló szórólappal és sokkoló programmal bombázzák a lakosságot és a szövetségi kormányt a csipkerózsika álomból való ébredésre, nem minden eredmény nélkül. (Tápasztalataikból, módszereikből talán nekünk is sikerül valamit átvenni az AIDS világnapi demonstrációhoz.)

Természetesen egyik aktivista csoport, szervezet programjából sem hiányzott az egyik legjelentősebb politikai célkitűzés: a beleegyezés korhatárának 16 évre való csökkentése. Aktualitását az is erősíti, hogy a két német állam egyesítése után két évvel ki kell dolgozni a közös törvényeket.

Kicsit csalódtam a Gay-Tantra programban, ami a „Férfiak művészete” címmel a szexualitás és a meditáció összekapcsolását ígérte. Kaptam egy mézesmadzagot, egy bevezető előadást a gyakorlat helyett. Ha befizetnék egy szemináriumra (220 és 780 márka a szeminárium hosszától függően), akkor elsajátíthatnám azt a művészetet, amellyel tökéletesen a partneremre tudnék hangolódni, megélhetném a szellem ama szabadságát, amely az extázisba ragad. (Félek erre a szárnyalásra még várnom kell.)

Német barátaim fanyalogtak, nekem élményt nyújtott a „halt mich, pack mich, küß mich” (ölj, szoríts, csókolj) című kétszereplős színdarab. Egy HIV-fertőzött naplója, életének különböző fázisaiból ragad ki eseményeket. A gyermek- majd ifjúkor szülői befolyásoltsága, SM bőrösök által elkövetett rituális erőszak, a barát elvesztése, a magáramaradottság megjelenítése különös szcenikai megoldásokkal történt. A főszereplő gondolatait hol egy másik színész, hol önmaga bohócruhában tolmácsolja. A történet sokszor leül, hol meg szájbarággóan gyermekded, és ezért megértem a fanyalagást. A színeszi játék és a rendezés azonban átlépte a darabot ezeken a holtponthoz.

Azért persze nem minden sikeredett olyan szépre, mint tervezték. A rendezvénysorozat kivitelezése több mint százezer márkát tett ki. A hét elején érdeklőség miatt azonban sok rendezvény elmaradt. Talán nem vették figyelembe a szervezők, hogy a melegek is valahol dolgozó emberek.

Ha a világ nem változik nagyot, akkor öt év múlva ismét lesz Homolulu, és két év múlva újra Agora.

A búcsúbulit a kelet-berlini Exit diszkóban rendezték meg. Tán mondanom sem kell – programon kívül. Amilyen lagymatagon indult, olyan fergetegesre sikeredett a végére. Ha bál, hát legyen bál! Nyitótánc: keringő (mi is lehetne más). És mi meglepetés, férfiaiink és lányaink nemcsak a repre tudnak vonagolni, hanem még emlékeznek a klasszikus tánciskolai lépésekre is. A műsorban a tizenkilenc éves, hamburgi Tim Fischer énekelt Fassbinder dalokat, legalább olyan óriási sikert aratva, mint korábbi műsorában a Zarah Leander dalokkal. Aztán jött négy belevaló leszbikus lány Szentpétervárról, a Kolibri zenekar. Mindegy, hogy popzene vagy népdal, sikerre viszik.

Ezen a bulin megéltem még valamit, ami itthon a meleg diszkókból hiányzik. A meleg büszkeség. Az emelt fővel való járás, hogy nem egy önálló, zárkózott egyedekből álló tömegben voltam, hanem egy együtt élő, együtt gondolkodó közösségben. Nem kirekeszteni akartak, hanem befogadni, függetlenül attól, hogy szép vagyok-e vagy sem, hogy öszül-e már a hajam, vagy még csak most serken a szakállam. Itt hasított belém a felismerés, hogy mennyire kellene ezek a meleg rendezvények, hogy tudjuk: érezzük, van helyünk a világban.

K.G.

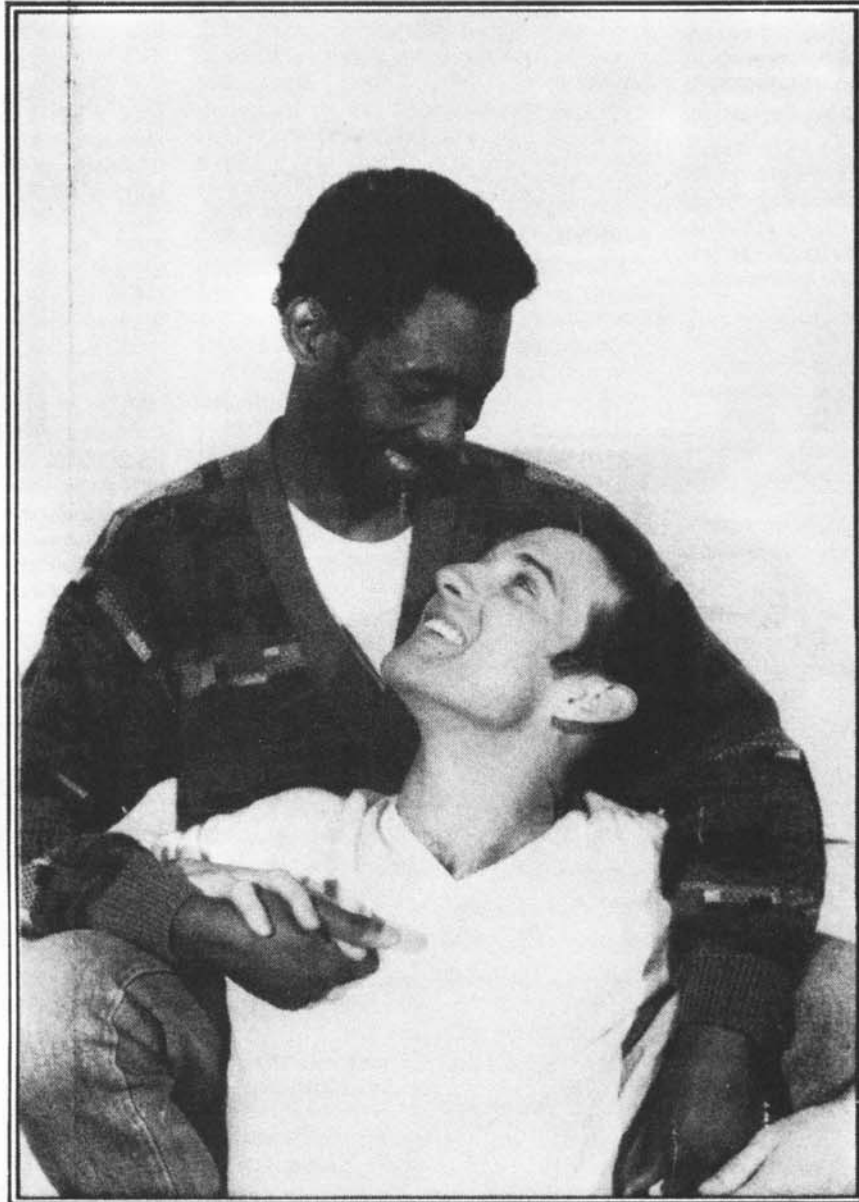
If you really love him Think safer sex

Nézem a Dél-Afri-
kai Köztársaság első,
melegeknek szóló, sa-
fer sex-et propagáló
plakátját, amin két
fiú öleli egymást. Na-
ná, hogy az egyik a
Ronald.

Ha hinnék a lélek-
vándorlásban, akkor
azt mondanám, hogy
ő Robin Hood és Ro-
bespierre reinkarná-
ciója. Mert neki
teljesen mindegy,
hogy a Dél-Afri-
kai Köztársaságban (szü-
lőházában), Zim-
babwében vagy
Magyarországon él.
Percek alatt megta-
lálja azokat az embe-
reket, akik a világ
jobbátételén fáradoz-
nak, és segít nekik.

Ronaldnak mindig
természetes volt,
hogy ott van, ahol a
part szakad, ahol dö-
rög az ég. Ha valami
fontos, azt csinálni
kell. Ez számára evi-
dencia. Éppúgy küzd
az apartheid ellen,
mint a melegek jogai-
ért.

Nemcsak otthon há-
borítja fel a faji meg-
különböztetés,
Budapesten is lázon-
gott, amikor a szeme
láltára nem engedtek
be egy indiait (a bőr-

színe miatt) a Lokál-
ba.

Ezt az esetet annak
idején meg is írta a
MÁSOK-ban, és ami-
kor halomszámra
kapta a gyalázkodó
leveleket, hogy men-
jen haza védeni a szí-
nesbőrűeket, meg
hogy az arabok és a
cigányok elűllesztik
a szórakozóhelyeket,
csak nevetett. Tudta,
hogy neki van igaza.

Aztán tényleg haza-
ment, mert otthon is
van épp elég tenniva-
ló.

Most egyetemen ta-
nít; közben ezen a
plakáton, ami náluk
az egész országban
látható, ölel egy feke-
te fiút. Abban az or-
szágban, ahol ugyan-
úgy utálják a melege-
ket, mint itt, abban az
országban, ahol a fe-
keték még mindig ke-
vesebbet érnek, mint
a fehérek, ott ő or-
szág-világ szeme lát-
tára ölel egy fekete
fiút, és hirdeti a biz-
tonságos szexet, a faji
egyenlőséget, és azt,
hogy a melegek
ugyanolyan emberek,
mint a többi.

És nevet. Nevet a
plakáton, mert tudja,
hogy neki van igaza.

TOWNSHIP AIDS PROJECT GAY MEN'S HEALTH FORUM

P.O.BOX 4168

JOHANNESBURG 2000

SOUTH AFRICA

TELEPHONE: 27-11-982-1016/27 FAX: 27-11-982--5621

SZŰRÉS ÉS FELVILÁGOSÍTÁS

Négy évvel ezelőtt, 1988 őszén nyílt meg az első hazai anonim HIV-tesztelő állomás. A működtetésében a Lambda Budapest és a Homeros Egyesület, az Országos Hematológiai és Vértranszfúziós Intézet és a Szent László Kórház önkéntes orvosi vesznek részt. A telefonügyeletet szolgálatot az előbbi két egyesület aktivistái tartják.

A rendelési időben bárki igénybe veheti az ingyenes vérvizsgálatot, melyet orvosi tanácsadással kötnek össze, a teszt értékelésével illetve a safer sex (biztonságos szex) életmentő szerepével kapcsolatban.

Az állomáson mindenki arra törekszik, hogy a bizalom légkörének megteremtésével egyre több embert győzzenek meg a vizsgálatok szükségességéről, és a felelősségteljes, biztonságos szexuális tanácsadással az újabb fertőzések kialakulását előzzék meg.

A vizsgálatok száma arra utal, hogy ezt a cél részben sikerült elérni. A kezdeti évi kétszáz vizsgálat négyezerre nőtt, majd idén a harmadik negyedév végén a vizsgálatok száma az ötszázat is meghaladta. Az állomást felkeresők bizalmának a jele, hogy a vérvizsgálatoktól függetlenül számosan csak újabb információk vagy tanácsok miatt is megkeresik a segélyhelyeket.

A tanácsadás és vérvétel jellegű, azonban a segélyhely is kíváncsi a megjelentek szexuális beállítottságára, szokásaira. Megkérdezik a partnerek számát a legutóbbi vizsgálat óta, a partnerek földrajzi

eredetét, a kondomhasználat gyakoriságát, az előforduló nemi betegségeket, a vértekenységet, az esetleges vérátömlesztések számát és idejét.

A nyert adatokból a legmegdöbbentőbb, hogy a ma még gyógyíthatatlan betegség megelőzésében elsődleges szerepet játszó kondom használata milyen kisszámú, esetleges. A megkérdezettek alig több mint 10 százaléka használ rendszeresen kondomot. Vajon miben bíznak azok, akik új partnerükkel minden védekezés nélkül lépnek szexuális kapcsolatra? Nem lehet elég sokszor hangsúlyozni: új kapcsolatoknál az első két (háromhónaponként végzett) negatív eredményű teszt után is a partnerek teljes egymás iránti bizalma és felelősségérzete alapján lehetne ez megengedett.

Azok közül sokan, akik rendszeresen járnak szűrésre, a negatív eredmény felédet velük a védekezés fontosságát. Ezután pedig a pozitív eredmény testi és lelki összeomlásukat okozza.

Az AIDS-segély egyik legfontosabb feladata, hogy meggyőzze a jelenlévőket: legyenek hetero- vagy homoszexuálisok, hogy önmaguk védelme szempontjából az egyetlen járható út a rendszeres kondomhasználat, még akkor is, ha nem mind-egyik fertőzőtben alakul ki a halálos betegség.

Bár a legtöbb fertőzött jelenleg a homoszexuálisok között van, a nyugati statisztikák arra utalnak, hogy a fertőződés felgyorsult a kábítószerélvezők és a heteroszexuálisok között, míg a homoszexuálisoknál jelentősen csökken az újabb fertőzések előfordulása.

A szűrővizsgálaton megjelenők jogos igényének tekinthető az a javaslat, hogy

legyen országos anonim szűrőhálózat. Ne kelljen Szegedről, Pécsről, Győről Budapestre utazni azért, hogy tanácsot kérhessen, és a vérvizsgálatot elvégeztethesse.

A Lambda Budapest és a Homeros Egyesület tervbe vette, hogy az ország hat városában beindítja az anonim szűrés; a személyzetet, orvosokat, asszisztenseket kiképzzi. Ennek megvalósításához azonban anyagi támogatás szükséges, elsősorban a helyiségek bérleti díjának fizetésére és a helyiségek berendezésére.

A szűrővizsgálatok számának a növelésére a két Lambda egyesület olyan rendezvényeket kíván szervezni, mint legutóbb szeptember 13-án a Pink Piknik volt. A szabadterei rendezvényen a szűrővizsgálati lehetőséggel háromszor annyian éltek, mint a segélyhely egyheti szűrési száma. Úgy látszik, a csoportos együttlét buzdítólag hat a vizsgálatra jelentkezésre. A tesztszövek sajnos korábban fogytak el, mint a vizsgálatra jelentkezők, így őket csak arra lehetett kérni, hogy a segélyhelyet keressék fel.

Október 20-án a két Lambda szervezet megindította az önkéntes AIDS-tanácsadó aktivisták kiképzését, felkészítve őket a segélyhelyen való munkára, valamint a Hot Line telefonszolgálatra. A tanfolyam helye: Budapest, XI. kerület, Bánk bán utca 6. I. emelet (az Országos Hematológiai Intézet helyisége).

A nyugati államok tapasztalatai bizonyítják, hogy az anonim szűrés és a kísérő alapos felvilágosítás az egyetlen járható út a HIV-fertőzés továbbterjedésének megakadályozásában. Ezt a feladatot teszi magáévá a Budapesti AIDS-segély az országos anonim hálózat és a Hot Line telefonszolgálat megvalósításával.

AIDS-segélyszolgálat:

Bp., XI., Karolina út 35/b.

Tel.: 16-69-283

Az ajtón: O.H.V.I. tanácsadás.

Nem kérnek nevet és címet, sem a vérvételkor, sem később.

Nem kutatnak a barátok után rendőri módszerekkel.

Itt, ha a vizsgálat eredménye pozitív, akkor is névtelen marad a páciens.

Ingyenes, gyors, jellegű vizsgálat, tanácsadás.

Rendelési idő:

hétfő 17-19 óráig,

szerda 17-19 óráig,

péntek 10-12 óráig.

Működteti a HOMEROS és a LAMBDA BUDAPEST, tehát a két homoszexuális érdekvédelmi egyesület.

Itt nem kell senkinek félnie.

Ide mindenki nyugodtan eljöhet szűrésre.

AIDS-segélyszolgálat.

T O R O K S Z O R Í T Ó

Volt egy jó barátom. Már meghalt. Ahányszor kinyílik a noteszom a nevével, összeszorul a torkom. Már nyugodtan kihúzhatom a nevével. Már nem aktuális.

A napokban olvastam egy cikket az Erosz magazinban róla. Őt pocskondiázta a meg nem nevezett szerző. Tudom, hogy ki írta. Tudom, hogy nem ismerte a Gyurit. Csak rágalmazza. Tudom, hogy Magyarországon és talán más- hol is a világban, a pénzért mindent megtesznek. Csak nem tudom megszokni.

Most a dühötől szorul össze a torkom. Miért kell egy tiszta embert – mert higgyétek el nekem, a Harangozó Gyuri, az AIDS-es fiú, akiről szó van, igazán tiszta volt – sárral dobálni. Egy halottat. Örülök, hogy már nem olvas- hatja.

Találkoztam vele egyszer a metrón. Már nagyon rossz állapotban volt. Sápadtan kapaszkodott, nem volt ülőhely. Neki persze senki sem adta át a helyét, mert ő fiatal volt. A László Kórházból jött, egy olyan kárúról, ami után órákat kéne feküdni megfigyelés alatt, mert bármikor rosszul lehet. A Gyuri, a barátom, nem engedhette meg magának ezt a luxust. Rohant, mert el kellett intéznie a telefonbeszerelést a PLUSZ-lakásba. A telefont, amin majd a bajban lévőnek tanácsot kérhetnek. Kapaszkodott hát sápadtan a metrón, gyöngyözőtt a homloka, és reménykedve nézett körül, hátha felszabadul egy ülőhely. Arra gondoltam, hogy szólni kéne valakinek, adja át a helyét. De mit mondhattam volna? Hogy a barátom AIDS-es és rosszul

van? Végigálta az utat, és végigjárta a hivatalok útvesztőit. Kiverkedte a telefont. Akkor már tudta, hogy ő nem fogja használni.

Eszembe jut egy másik eset is. A László Kórházban beszélgettünk az ELTE-n zajló előadássorozatról, amiben ő is vállalt egy előadást „Az AIDS-szel élni” címmel. Félt, hogy erre már nem fog sor kerülni, mert a betegség idő előtti ledönti a lábáról. Megkérte a szervezőket, hogy tegyék minél korábbi időpontra. Állt a katedrán az asztal- ba fogódzkodva, és nézett szembe a sok kíváncsi, fiatal, egészséges egyetemistával. Elmondta nekik, hogy milyen az AIDS-szel élni. Aztán meghalt 28 évesen.

A MÁSOK augusztusi számában búcsúztattuk és adtuk közre az utolsó írását, amelyben még egyszer megpróbálta felrészni a közvéleményt. Szerkesztőnk következő mondata vezette be: „Kérek mindenkit, tisztelettel, áhítattal olvassák Gyuri palackpostáját, utolsó üzenetét”.

Hát nem. Nem olvasták tisztelettel. Legalábbis nem mindenki. Az Erosz magazinban a szerző, aki nem mer- te aláírni a nevével, hosszan idéz ebből az üzenetből, és hozzáfűzi rágalmait. Amit talán hallott valakitől, talán kitalálta.

Ezért fizetnek. Azért, amit a Harangozó Gyuri tett bete- gen, másokért, azért nem.

Láner László

K É T V É L E M É N Y

Lapunk állandó olvasói már többször találkozhattak Tóth László nevével. Ő az az ismert szociológus, aki Magyarországon egyáltalán mer foglalkozni a homoszexualitás témájával. A legutóbbi AIDS-szel kapcsolatos közvéleménykutatás kérdőívébe mintegy mellékesen becsempészett néhány a homoszexuálisok megítélésével foglalkozó kérdést. Ezzel párhuzamosan, a számára elérhető melegekkel is folytatott beszélgetéseket arról, hogy ők milyenek érzik a külvilág hozzájuk való viszonyát. A két vélemény merőben különbözik egymástól.

A melegek:

„A melegekkel folytatott beszélgetések alapján a magyar társadalom olyan képe tárul elénk, ahol:

– A magyar társadalom kvázi gettóba zárna, elkülönítené magától a homoszexuálisokat és világukat, nem riad vissza az adminisztratív beavatkozástól, sőt a melegek magánéletét is ellenőrzés alá vonná: még partnerkapcsolataikat és rejtőzködő életüket is felügyelné a nagytársadalom különböző érdekeire hivatkozva. (Jelenleg a fő érv a hagyományos megfontolás mellett az, hogy az AIDS homoszexuális betegség.)

– A magyar társadalom mélyen elféli a homoszexualitást, alapvetően negatív a viszonya vele szemben, ezért rejtőzködésre, s ezzel együtt promiskuitásra kényszeríti a melegeket, mivel valaki ilyen hajlamainak nyilvánosságra kerülése drámai következményekkel jár az egyénre nézve.

– A magyar társadalomban nyomokban még mindig jelen van a homoszexualitás bűnnek minősítése. Sokan visszatartó betegségnek tartják, és a társadalmi közeg nem fogadja el sem azt, hogy a homoszexualitás magánügy lenne, sem azt, hogy emberi alapjog a nem orientáció szabad érvényesítése.”

A nem melegek:

„Összességében a homoszexualitás megítéléséről rendelkezésre álló adatok alapján azt lehet mondani, hogy váratlanul megértő, korszerű a magyar társadalom homoszexualitással kapcsolatos felfogása.

A magas társadalmi státuszú csoportok hajlamosabbak a társadalmi másság tolerálására, mint az alacsony státuszú csoportok. A jogi döntéshozói helyzetben lévő magas iskolázottságúak, vezetők és magas jövedelműek csoportjain belül a homoszexualitás korszerű, európai szemlélete abszolút többségbe került.

Végső soron a magyarországi férfi homoszexuálisokban a társadalom velük kapcsolatos véleményéről élő kép és a kérdőíves adatgyűjtés alapján kapott helyzet között jelentős különbség van. Míg a homoszexuálisok fenyegetve érzik magukat, addig – e fenyegetettség-érzés jogosságát nem vitatva – meglepően magas azoknak az aránya a magyar társadalomban, akik elismerik a homoszexuálisok autentikus, öntörvényű, az átlagtól eltérő létezéshez való jogát. Nem fogadják el azt, hogy a társadalom bármilyen címen is beavatkozzon a melegek életébe, az korlátozza. A válaszolók kétötöde nem féli el a homoszexualitást, és ugyanilyen arányban vannak azok, akik a

homoszexualitás korszerű felfogását vallják magukénak.

Az adatok tanúsága szerint nem is olyan értetlen, ellenséges és erőszakos a magyar társadalom, mint ahogy az a személyes tapasztalatok alapján érzékelhető a melegek számára. Ugyanakkor az adatok csalókák is, mert az alacsony státuszú csoportok tagjai közül kerül ki azok többsége, akik a szexualitással kapcsolatos kérdésekre nem hajlandók válaszolni, és csak erősödik ez a tendencia, ha azok társadalmi jellemzőit vizsgáljuk, akik a homoszexualitással kapcsolatos kérdésekre nem válaszoltak.

Akikben egyáltalán felmerült a homoszexuálisok életébe való társadalmi beavatkozás gondolata (s ezek aránya a válasz

adóknak nem egészen egyötöde), azok többsége is elutasította azt, hogy más emberekre bármilyen címen is rákényszerítsenek valamit.

Az ellentmondásos kép dacára azonban arra a következtetésre kell jutni, hogy a homoszexualitáshoz való viszonyt illetően is igen erős a magyar társadalomban a nagykorúak tábora, akik európai módon gondolkodnak, s akik számára a másság – ha nem is üdvözlendő, de – elfogadható és elfogadandó.”

Lehet, hogy túlzott és alaptalan a melegek félelme? Lehet, hogy egy toleráns, felvilágosult és demokratikus társadalomban élünk, csak nem tudunk róla?

L.L.

UTÓHANG

Isten óvjon engem attól, hogy abba a gyánuba keveredjek: beleártom magam más ügyeibe. Pedig rám kenik majd ezt a mázt, ebben a békés, figyelmes, szorgos-dolgos, felebaráti szeretettől málladozó, szolidaritásáról, türelméről, ám legfőképp magas civilizációjáról híres délibárorszában. Am legyen, vállalom.

Volt itt a minap egy piknik, hivatalosan az első ilyen magyar rendezvény, a „meleg büszkeség napja”, s bármilyen csodálatos és fnycsiklandozó volt a felvonultatott nasolnivaló, még ennél is csodálatosabb volt az egésznek a hangulata, az, hogy ennyien eljöttek, hogy mindenfajta kollektív kirekesztődi nélkül ott volt minden korosztály és mindenféle-fajta ember, együtt, ahogy illik, fiúk, lányok, nők, férfiak, barátságban, elítelkedés nélkül. Ez volt benne a legsebb, a sokféleség.

De jaj, vezércikk lett a rendezvényből – érthető módon. Jaj bizony, mert képanyag is kísérte a cikket. És itt kezdődnek a bajok, a sziszegő nézeteltérések, és fenyegetőzések süllyes az idill. A MÁSOK képanyagán érelet olvasó ugyanis nem a szokásos arcnélküli kerek popsikkal és változatos fűtyikkel találkozott most a cikket körbeölelő fényképeken, hanem *arcokkal* is. Igaz, legtöbbszörkel elmosódva, homályosan, de arccokkal. És itt robban be a botrány, s jöhetne itt sorozatban, mit és hogyan lehetett *volna*. Ám mindez megtörtént.

Súlyos dilemma: közterületen tartott rendezvényen a fényképezés szabad, az anyag le is közölhető. Ellenvetés: de... Igen. Tud-

juk. A forradalmi véglet és hév azt is mondatja: egy ilyen rendezvény felér egy „coming out”-tal, azaz hovatartozásunk nyílt beismerésével. Erőszakolni azonban *nem szabad*. Szabad beismerni, hogy a leadott képanyag egyfajta kierőszakolt tömeges coming out. Nem hiszi azonban senki, hogy a nagy nyilvánosság erről tudomást szerez.

Tehát a felháborodás végső soron jogos, s e lap felelősei bizonyára megkövetik azokat, akik sérelmezik a képeket. Újabb de: eddig ez még rendjén is volna. Ám van, aki perrel fenyegetőzik! Ez azért már sok egy kicsit. Sok akkor, ha a fenyegetőző maga is „mozgalmi” ember, barát, ismerős, vagy ha – mondjuk – maga is élvezhette a baráti figyelem ilyen-olyan megnyilvánulásait. Ezt persze hidegen félrelökhethetjük mai világunkban. Amire nem legyinthetünk, az a józan és jámbor belátás, hogy perrel fenyegetőzni viccnek is rossz, már csak azért is, mert a perek nyilvánosak. Azaz: amit a fenyegetőző támad, nevezetesen, hogy hozzájárulása nélkül fölfedték kilétét, magánéletét, éppen a per által jutna el azokba a körökbe is, melyek nem a MÁSOK-ból tájékozódnak, hanem a *Mai Nap* vagy az *Esti Hírlap* hasábjairól.

Nem azért rossz vicc tehát, mert a szerkesztők megjelennek egy nagyobb nyilvánosság előtt – hiszen ezt jó ideje gyakorolják már. Nem. Azért rossz vicc, mert a fenyegetőző is ismeri, vagy ha nem, akkor most megtudja: ezt a lapot pár ember hozza létre, kemény munkával és minden ellenszolgáltatás nélkül. Ez a lap

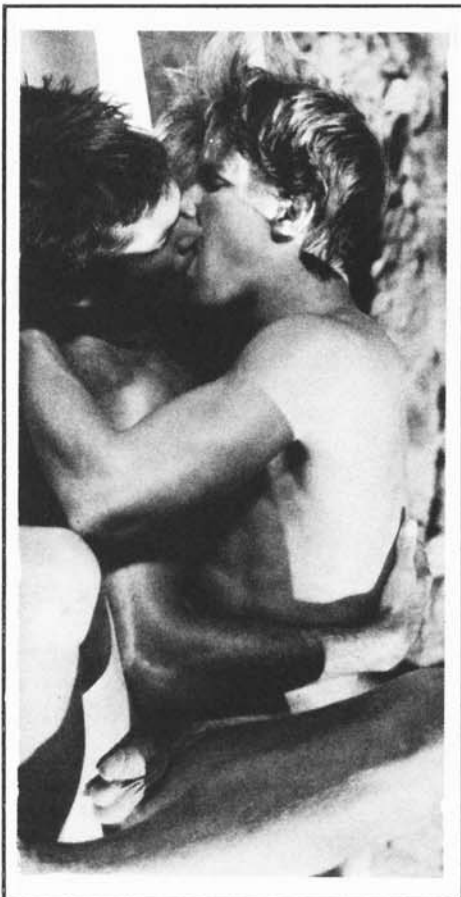
vesztéséges, súlyos pénzeket emészt föl. Ezt a lapot meggyőződésből, s nem a tűzpiros Porsche reményében készítik el hónapról hónapra.

Hát rajta, tessék most perrel fenyegetőzni! Gratulálók! Igaz, szép modern gesztus. Mert csupán *gesztusról* van itt szó, hiszen ilyen pert csak elveszteni lehet. Minden szempontból. De ez a „gesztus” háborzongató, mert tükrözi ennek a szerencsétlen országnak minden emberi sötétségét: nem épít itt senki, hanem rombol, azt a keveset is, ami megvan. Európaiságról hőrög a magas politika, ám ahhoz megfelelő mentális, *civil* szellem és *civil* kurázsi, hátbadöfések nélkül, s kell merész kiállítás, szolidaritás, türelem és belátás.

A szerkesztőség dolga, hogy a felborzott kedélyeket megnyugtassa, ugyancsak annak nevében, ami fair. A szerkesztőség dolga ügyelni arra, hogy semmiféle forradalmi hév ne ragadtassa el őket. Mindenféle információval, adattal, képpel, egyébvel csínján kell még bánni, s mindennek alapja a beleegyezés és az önkéntesség. Képlékeny hely ez az ország, s ezt a mostani állapotot csak jobb híján becézik demokráciának. A demokrácia azonban alulról jön, lent a fejekben születik meg, tanulni kell, gyakorolni, sok-sok mérlegeléssel és kompromisszumok tarka sorával.

Kívánom, hogy tanuljon a fenyegetőző éppúgy, mint a szerkesztőség.

S.I.

SZERELEM

Bejegyezték, hivatalossá tették, életet lehettek belé, ezzel tehát megszületett a SZERELEM. Így már nekünk is van szerelmünk. Bárki elmehet a bíróságra, utána nézhet, meggyőződhet róla: nem hírlapi kacsca, létezik a SZERELEM.

Október elsején tíz szerelemre éhes férfi és honleány kiáltotta világgá a bűvös szót: SZERELEM. Közülük a legszerelmesebb a bejegyzés szerint, tehát hivatalosan is Szűcs Alfréd, az Eros magazin főszerkesztője.

Október 3-án, szombaton az első magyarországi szexnapon, melynek központja a Nyugati pályaudvar emeleti klubjában volt, további szerelmesek csatlakoztak a zászlóbontókhöz. Jelenleg már a kétszázat is meghaladja azok száma, akik bevallják: a SZERELEM-nek hódolnak.

„Jóval kevesebben merik nyíltan kimondani ezt, mint ahányan rabjai ennek az emberi csodának. De mindegy – vallja Szűcs Alfréd –, mi azokért is kiállunk, akik csöndben szeretik, ölelik egymást. Azt valljuk, hogy a szerelem magánügy, abba senki nem

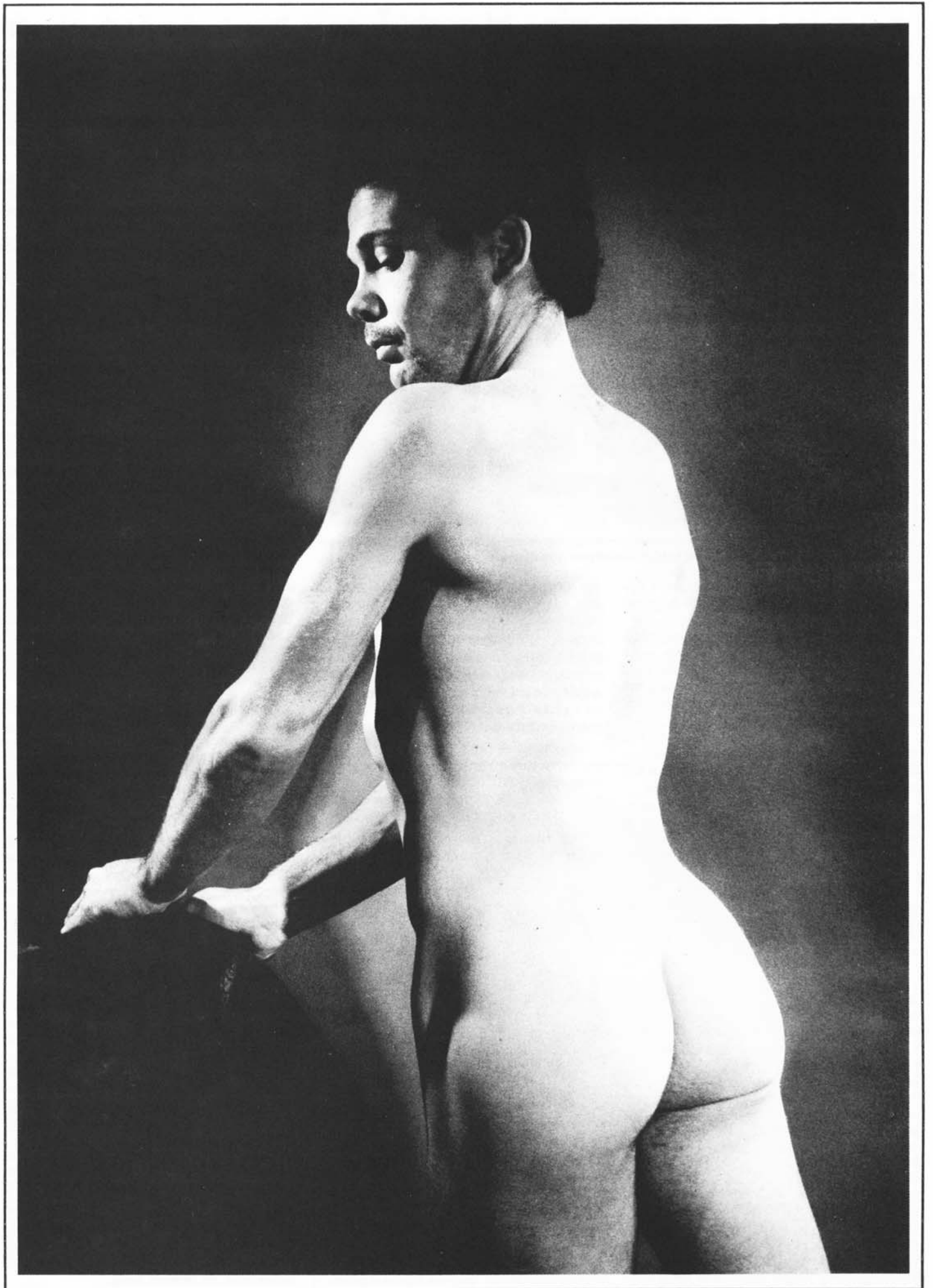
szólhat bele, így természetesen az sem tartozik másra, ha két férfi vagy két nő szereti egymást.”

A SZERELEM Párt (hát persze, természetesen róluk van szó) egyre növekvő számú tagságra számít. Az érdeklődésre, a belépők számára tekintettel döntenek majd el, milyen reményekkel, hévvel, kampánnyal indulnak majd a következő, vagyis az 1994-es választáson.

Az első szexnapon – szinte hihetetlen – semmi incidens nem történt. Nem jelentek meg a bőrfejük, nem jöttek táblákkal a szűzek, apácák, senki anti-szexember. Csöndben, méltósággal, inkább megilletődött csüggték a szép meztelen testeken, nézték a nonstop filmvetítést.

Kívánjuk, hogy a Szerelem Párt megerősödjön, bekerüljön a parlamentbe (mint például Olaszországban, ahol egy magyar volt-honleány vfv csatát prűd férfi képviselővel), és így végre legyen valaki, aki a homoszexuálisok érdekeit képviseli.

Tehát éjjen, viruljon, gyarapodjon mindannyiunk érdekében a SZERELEM!

KONCERT UTÁN

Búcsuzunk Al Parkertől

Vagy nyolc évvel ezelőtt láttam az első meleg porno videofilmet, a jobbik fajtából. A film címe: Wanted, főszereplője Al Parker. Hatása óriási volt. Egész éjjel álmatlanul forgolódtam az ágyban Al Parker nevét suttogva és megnyugvást az ismételt önkilégítések sem hoztak.

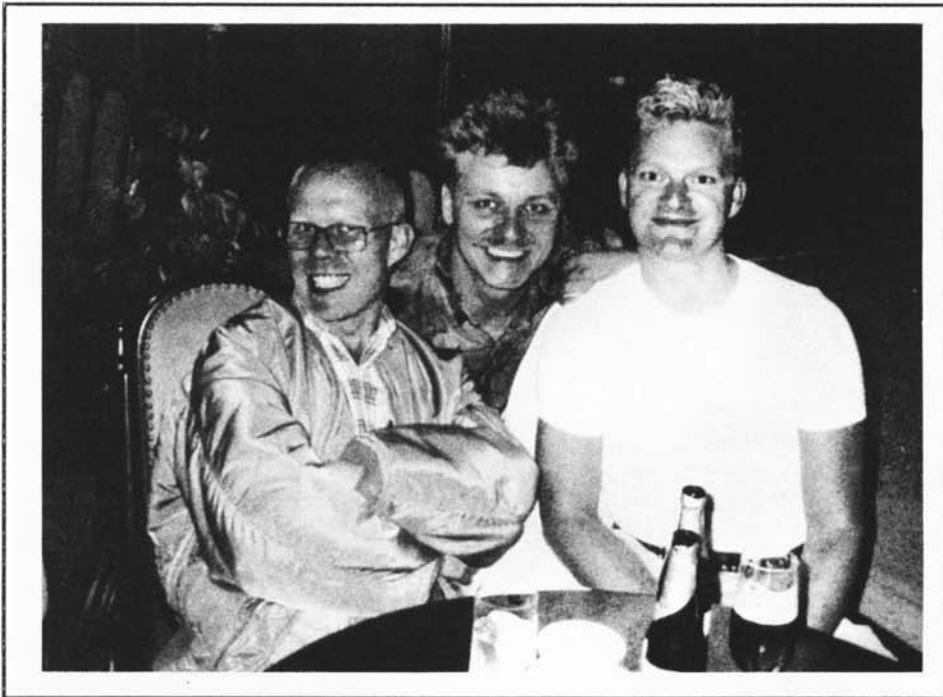
Bár Al Parker későbbi filmjeinek stílusa eltért az ízlésemről, az első találkozás kellemes emléke megmaradt és valami fanatikus tiszteletet érzek iránta.

Al Parker 1992. augusztus 17-én, hétfőn San Franciscóban AIDS-ben elhunyt.

Csak nagyon kevés barátja tudta, hogy a sok erotikus film és video sztárjának valódi neve Drew Okun volt. Egy perzsa család gyermekként nőtt fel Massachusettsben. A bostoni egyetemen orvostudományt tanult, majd Los Angelesbe költözött. Itt kezdetben benzinkutasként dolgozott, azután egy rövid playboy-időszak következett az életében.

Homoszexuális érzelmeit még ifjúkorában egy hippikoncerten fedezte fel. 1972-ben egy kerékpáros kirándulásán ismerte meg szerelmét, Richard Cole-t, és annak 1986-ban bekövetkezett haláláig elválaszthatatlanok voltak. Cole meghatározó motorja volt Okun erotikus film- és videokarrierjének. Az Okun világhírűvé tevő Al Parker nevet a Colt Studio adta. Bár Okun sohasem szeretette ezt a nevet, ezzel aratta sikereit több mint 18 évig. Cole és Okun végül megalapították egy kölcsön kamerával saját stúdiójukat. Kezdetben barátaik voltak a modellek. Később a Surge Studio márkanévvé vált az erotikus filmpiacon.

Az AIDS feltűnésekor Okun az elsők között propagálta a safer sexet. Óvakodott olyan filmek készítésétől, amelyekben a szereplők fertőzésveszélynek lettek volna kitéve, vagy a nézőket inspirálta volna megfontolatlan cselekedetekre. A svájci AIDS Segély számára is forgatott egy videofilmet a safer sexről. Okun halálával a Surge Studio bevételait teljes mértékben a San Francisco-i Általános Kórház AIDS osztályának fizetik ki.

Az együttes tagjai (középen vendéglátójuk)

Moszkva, Kijev, Varsó és Prága után Budapest is nagyszerű koncertet adott az Erasure együttes.

A Kisstadionban telt ház előtt tartott előadás alaposan elfárasztotta a két fiút, ezért valamilyen diszkóban szerettek volna erő gyűjteni a következő naphoz. Elővették hát a Spartacust, hadd lássák, hova érdemes menni a pesti éjszakában.

Először (az akkor még zárva tartó) Lokál keresték fel, majd a régi Angyallal próbálkoztak a Szentkirályi utcában. Ez a két cím szerepel a legújabb Gay Guide-ban.

Mint világhíró meleg, megszokták már, hogy az útikönyvecske információi nem mindig helytállóak és azt is tudták, hogy ilyenkor mi a teendő. Bevágták magukat

egy taxiba és udvariasan megkérték a sofőrt, hogy vigye őket a legközelebbi meleg diszkóba. A pilótának a szeme sem rebent, elhajtott egyenesen az Arizona fényesen kivilágított bejáratához.

Itt aztán a személyzet egyik tagja rögtön a szárnyai alá vette a két sztárt (különösen az egyiket) és körbevitte őket a város összes említésre méltó homo mulatójába.

Hogy hogy és hol fejeződött be az éjszaka, arról nem szól a fáma, de arról igen, hogy a zenészek saját bevallásuk szerint egész koncertkörútjuk alatt nem érezték ilyen jól magukat.

Hát igen, mint tudjuk, a meleg magyar vendégszeretetet közmondásos.

Írjuk – ne írjuk? Ez itt a kérdés. Mert ha megírjuk, hogy kinyitott, akkor biztos, hogy bezár, ha arról adunk hírt, hogy véglegesen bezárt, akkor tuti, hogy néhány napon belül kinyit.

Hogy mi újság meleg szórakozóhely-ügyben? Csak a pillanatnyi helyzetet ismerjük, hogy mi lesz a lap megjelenésekor, arra csak a delphi jósdában adhatnak választ.

Az első és legszomorúbb közlendőnk, hogy végleg (?) bezárt az Angyal. Egyik percről a másikra, közvetlenül az után, hogy híre járt, most már december végéig nyitva tart. Újból sötétbe borult a Semmelweis és Gerlóczy sarok. Ez a bár, a maga utánozhatatlan hangulatával és főleg feledhetetlen elődjével megérne egy nekrológot, de már annyiszor elsírattuk, hogy inkább azt javasoljuk kedves olvasóinknak, búcsú-ügyben lapozzák fel előző számainkat.

Azért könnyhullatásra nincs igazán okunk, mert az angyal-fiúk kollektívan átvonulnak dolgozni az Arizonába, ahol ugyanúgy meg fogják teremteni azt a ked-

CSURKA - CSURKA

ves-baráti légkört, ami eddig is minden általuk működtetett hely sajátja volt.

A másik, szenzációszámba menő hír a Lokál megnyitása. Igen, tessék nyugodtan még egyszer elolvasni. Nem csalás, nem ámtás: a Lokál rózsaszívre festett ajtaja újra készségesen beengedi az esténként arra bókászó melegeket. A bár, amelyik sok meglepetést kínál, Terry Black vezetése alatt ül meg. A táncterembe főhelyre került színpad sokat ígérően sejteti a jövőt.

A többiek, a Mystery, a Darling és az Öcsike, a Why not (lekopogom) jól vannak. Remélem, nem kiabáltam el semmit.

Kedves olvasó!

Ha minden egész másképp lesz, mire kezdbe kerül e lap, ha a meleg diszkókban tömjénfüst és orgonaszó fogad, ha a bárokban a Kisgazdapárt ülésezik és a kedvenc presszóban Csurka István tart fró-olvasó találkozót, ne minket szidj.

BOSZORKÁNYOK ÉJSZAKÁJA

Berlin és Jeruzsálem újraegyesítése után gyakorlatilag az egyetlen megesztett világ-város Montreal maradt. Montrealban a francia és angol negyedeket elválasztó határ nem látható, csupán érzékelhető. Két nagy kultúra kényszerházasságából született meg Észak-Amerika legizgalmasabb városa.

A 350. születésnapját most ünneplő város méltán lehet büszke önmagára. Egyéni arculatát sokféleségének köszönheti, a különböző kultúrák szerencsés ötvözetét sikerült kialakítania az évszázadok során.

Egyetlen városban megtalálható Amerika, Anglia és Franciaország quintessenciája, nyakonöntve a kanadai biztonsággal, barátságossággal és derűvel. A belváros New York-ot, a lakónegyedek Londont, az éjszakai élet és a konyhaművészet Párizst, a zsongó homó élet San Franciscót idézi.

A végnapjait élő csehszlovák légitársasággal viszonylag olcsón lehet átszelni az óceánt. (Előnye ennek a jegynek, hogy variálható New York-kal is, ráfizetés nélkül.) Kora október van, tombol a vénasszonyok nyara, pontosabban itt indián nyárnak hívják. Érdekes, hogy a nagy szeptemberi lehűlés után néhány napra visszatér az igazi, hamisítatlan nyár. Otthon már kabátot hordunk, itt ingujban járunk, nehéz elhinni, hogy (ahogy a rossznyelvek mondják) az örök tél hazájában vagyunk. A város lüktet a 350. ünnepi hangulatában, az eseményre épített új múzeumban kiállítás kiállítást ér, a Szent Lőrinc folyó partján kialakított hatalmas szabadidő-parkban vég nélkül futnak a programok, tűzijátékok, szabadtéri koncertek, utcabálok, színházi fesztivál, vásárok.

A születésnapon túl októberben két másik nagy eseményre készülnek a helybeliek. Ebben a hónapban kell döntenük a québec-ieknek, hogy elfogadják-e a tíz éve húzódó alkotmányjogi csatározásból született angol-kanadai kompromisszumos javaslatokat. A tét nagy. Eldönti majd, hogy Québec bennmarad-e a kanadai államszövetségben, avagy önálló állammá válik-e a közeljövőben. A szenvedélyek, az indulatok egyre nőnek, a viták mind hangosabbak.

Pro és kontra ezer és ezer jó okot hoznak fel. Kanada a világ egyik leggazdagabb, leg-humánusabb országa, a legfejlettebb szociális védőháló és a legtetszebb politikai és emberi szabadságjogokat biztosítja polgárainak, miért kfnlódna Québec ezen vívmányok megteremtésével, ha egyszer már adottak, kérdik az önállósági törekvéseket elvetők.

A másik oldal azt vallja, hogy Québec elég gazdag és demokratikus ahhoz, hogy ezeket a vívmányokat ugyanúgy garantálja, mint Kanada, de saját nemzeti kereteken belül. Eljött az ideje, hogy kilépjenek egy 200 évvel ezelőtti rájuk kényszerített politikai struktúrából, ahol az angol dominancia nyilvánvaló. Be kell végre fejezni a 25 éve elindított Nyugodt Forradalmat.

Mint megtudtam, a Nyugodt Forradalom 1967-ben De Gaulle montreali látogatásával kezdődött. A városházáról szöveget intézett a québec-iekhez (a tartomány lakosainak kétharmada Franciországból érkezettek leszármazottai), miszerint: „Vive le Québec, vive le Québec...libre!” (Éljen Québec, éljen Québec...a szabad!) S ezután elszabadult a pokol.

Az elmúlt 25 évben minden politikai mozgalom akár fgy, akár úgy, használta a De Gaulle-i szlogent. 25 év végtelen szöcsépléseiben a franciák éppúgy elfáradtak mint az angolok. Ezért fontos az októberi választás, mert ezt a vitát valamilyen formában lezárja.

A magyar választási küzdelmekhez és politikai vitákhoz szokott fülem meglepetéssel észleli, hogy az érvelés itt szenvedélyes ugyan, de végtelenül kulturált, civilizált és minden személyeskedéstől vagy durvaságtól mentes. Az ellenfél véleményének tiszteletbentartása, a személye iránti udvariasság alapfeltétele itt mindenfajta vitának.

A másik nagy októberi esemény elsősorban a gyerekeket és a melegeket tartja lábban. 30-án Halloween lesz, az amerikai farsang. A kísértek és boszorkányok éjszakáját megelőző délutánon a gyerekek kifestik magukat, maskarába bújnak, kivájt tükben gyertyát gyújtanak. A város minden étertermében, lokáljában, bárjában kisebb-nagyobb álarcoshált rendeznek.

A Halloween azonban a gay faluban (Gay Village) kulminál. Tudni kell, hogy Montre-

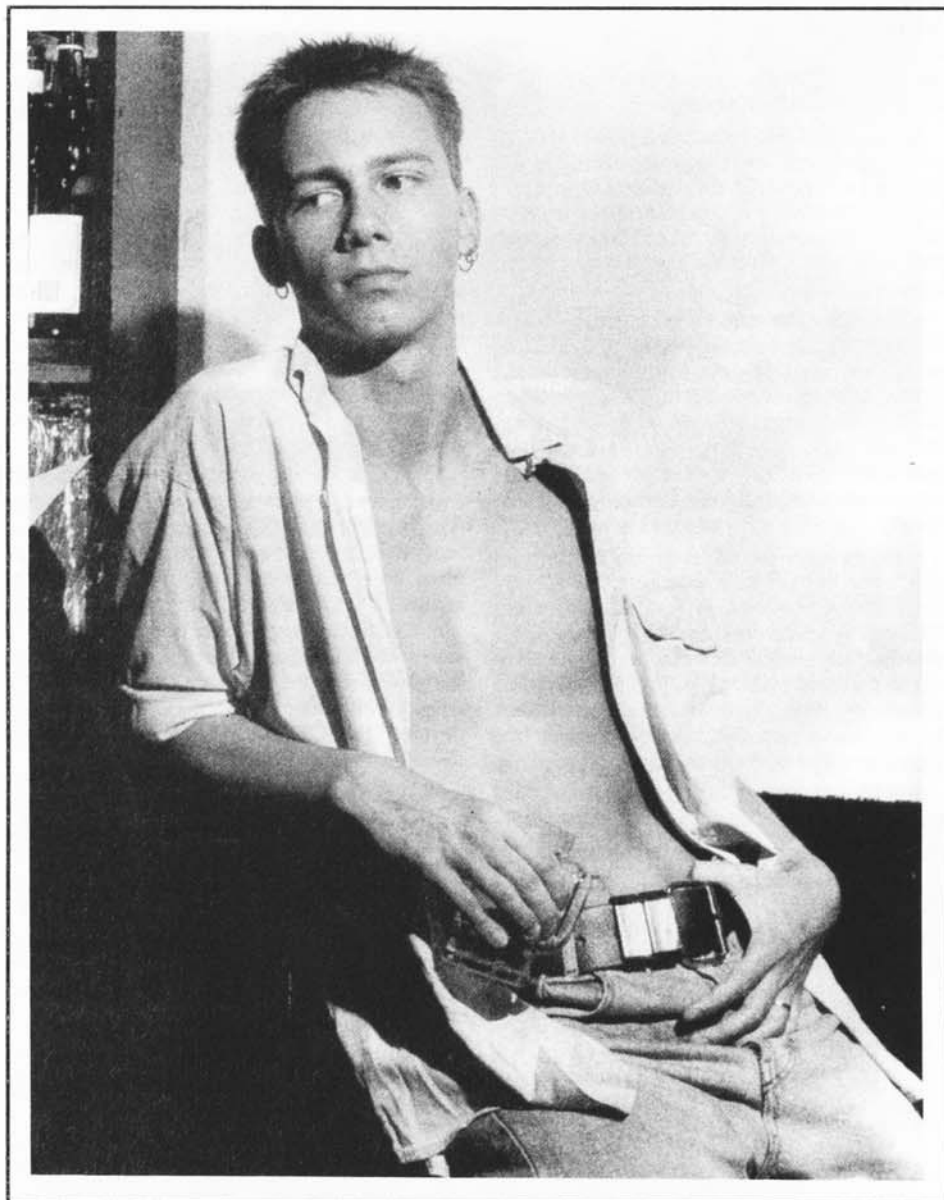
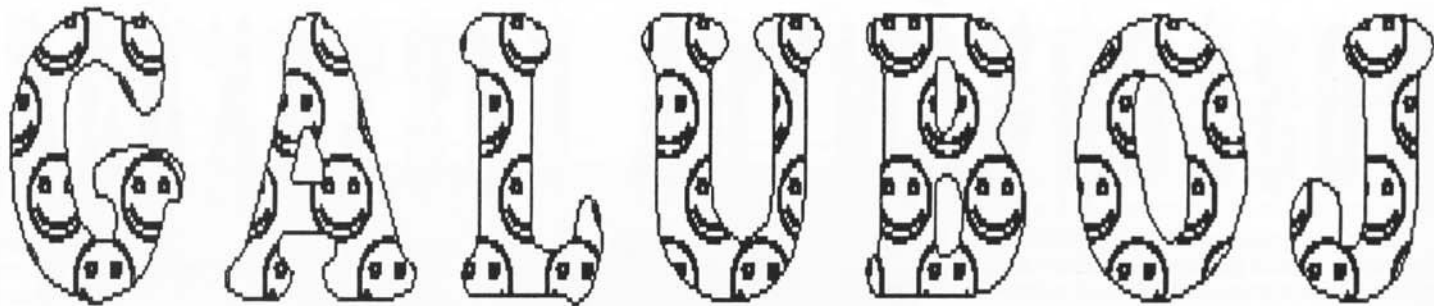
al gay negyede vetekszik San Franciscoéval. A város szívében (amit nem lehet San Franciscóról elmondani) a Ste-Catherine utcán két kilométer hosszan terpeszkedik a homoszexuálisok Mekkája. Strip-tease-bárok, mozik, vendéglők, videotékák, könyvesboltok, hotelek, utazási irodák, diszkók, lokálok, revűszínházak, sörözők, sexshopok, szaunák százai találhatóak itt, kizárólag melegek számára. A nap minden órájában igen élénk a környék, de igazán Halloween éjszakáján bolydul meg. A város százezres meleg közössége felébred Csipkerózsika álmából, s kissé rendhagyó módon ő megy el megkeresni a szőke herceget. Az utcán és a bárokban mozdulni sem lehet az álarcos királylányoktól, batmanoktól, jetiktől. Ez az év nagy alkalma, hogy mindenki kiélje álmait. Hajnalra már csak az elszórt flitterek emlékeztetnek arra, hogy az összetört álmok összerakására egy újabb évet kell várni.

Lassan számomra is elérkezik a búcsú pilanata, a repülőtérré menet a rádió hallgatom a mostanság gyakran felcsendülő nemhivatalos québec-i himnuszt. „Gens du pays, c'est votre tour, de vous laisser parler d'amour”, ami valami olyasmit tesz, hogy „itt az ideje, hogy beszélhessünk végre a szeretetről”. Nem tudom, mennyire lenne életképes egy független Québec. De az a nép, amelyiknek ilyen emberi a himnusza, az megérdemli, hogy úgy éljen, ahogy azt kívánja.

Bonne chance, Québec!

L.H.

1992 októbere.

Félelem, nyomor, kinasztottság, nélkülözés. Vörös téri tüntetés, Sztálin-, Lenin-portrék, vörös szegfűk. Megvadtott, mindenre kész tömeg – nappal. Éjszaka korábban soha nem tapasztalt üresség az utcákon. A városba vezető utak mentén a rendkívüli belügyi alakulatok katonái.

Hallomásból tudtam, hogy a moszkvai srácok szükségszerű ismerkedési helye a Sándor-kertben megbújó két vécé, illetve a Szverdlov tér (Nagyszínház és környéke). Ezeket a helyeket mindig vannak melegék. Képesek a vécében közrefogni, mereven bámulni, még akkor is, ha valami természetből eredendően fontos dolog miatt voltál kénytelen lemenni a mellékhelyiségbe.

Este 7-kor megjelenik a takarftónó; ő azonban nincs hatással a „gomi”-kra, ahogyan ők nevezik magukat. (Másik nevük a „galuboj” – ami égszínkéket jelent.) Szem és más meresztséüket továbbra sem hagyják abba.

Bátorságuk a felszínen már nem egyértelmű. Egyszer fordult elő velem, hogy valaki meg merte kérdezni, mennyi az idő. Ez utóbbi előkelő arab diplomata volt...

Akikkel most sikerült elbeszélgetnem, elmondták, van több szervezetük (talán inkább sejteknek nevezném); ezekkel nem sikerült kapcsolatba lépnem. Kiadnak néhány újságot, mint például a *Tyema*, az *1/10* illetve a pornográf jellegű *Kisfiúk*. Az általam felkeresett – és elmondásuk alapján biztos lelőhelynek számító újságárosoknál

– egyetlen helyen sem hallottak a fenti sajtótermékekről.

Tipikusan meleg szórakozóhelyek nincsenek. Az értelmiség a Bolsoj melletti káféban találkozik, de ide nők és heteroszexuálisok is járnak. Minden pénteken, mindig máshol szerveznek zártkörű diszkót. Még bujkálniuk kell, mert a jelenlegi törvények büntetik a másságot. Jogász ismerősöm szerint a jelenleg kidolgozás alatt lévő törvények csak két dolgot fognak büntetni: kiskorúak megrontását illetve a fertőző betegségek terjesztését.

Moszkvában minden kapható – dollárért. Még a szerelem is. Két koszos, rosszul öltözött srácot szólítottam le. Hideg kék szem, szőke haj; gyönyörű testet, arányos alkatot, domborodó izmokat sejtet a rongyos ruha. Angolul kezdtem a beszélgetést. Ők oroszul, hangosan gondolkodva, tanakodva válaszoltak.

- Melegek vagytok?
- Ie, ez akar valamit.
- Homoszexuálisok vagytok?
- Igen. Mit akarsz?

Ráműtattam a baloldali fiúra.

– Őt szeretném. Mennyibe kerül?

– Te ez téged akar. Feküdj le vele száz dollárért.

Ekkor félrehívtam, közöltem vele, hogy a továbbiakban oroszul beszélgetünk. Elmondta, hogy egyetemista volt, csak éppen most vágják ki. (Tipikus!) Kérdésemre, hogy mit kapok ezért a száz dollárért, a következőt válaszolta:

– Mindegy, hogy mit kell csinálnom, csak menjünk már! Egyébként nem kérek pénzt, egy kopejkát sem, csak menjünk már a szállodába, mert nagyon fájom. Mindent csinállok, csak siessünk már! (Ugye, ismerős a kép, kedves, Dunakorzón időnként felbukkanó sorstársaim?!)

Másik példa: Igor tizennyolc éves, az Erotikus Táncszínház művésze. Most kezdik próbálni a darabot, amelyben főszereplőként a nyílt színen közönség kolléganőjével. Túl fiatal még, így joggal kérdeztem meg: mi lesz a pályafutásával, ha be kell vonulnia katonai szolgálatra. Nevetve közölte, hogy olyan nem várható. Őt a sorozóbizottság alkalmatlannak nyilvánította. Ezt úgy érte el, hogy azt mondta: minden éjjel az ágyba pisil. Nevetni fogok – mondta –, de be kellett vonulnia egy katonai zárkába, ahol két héten keresztül kellett ezt produkálnia. A végén felmentették...

Gyönyörűek az orosz srácok. Most más szemmel néztem őket, mint néhány évvel ezelőtti utam alatt. Az idők – és benne mi is – változnak. Kíváncsi vagyok, hogy kilátástalan helyzetük ellenére is őrizték meg jószívűségüket, szerénységüket, szépségüket, emberiségüket. Ebben maradjanak meg régimódinak!

WIKILASZLÓSŐSZŐK

Csak sajnálni tudom azokat, akik képtelenek másokkal beszélgetni. Csak a magunk véleményét szajkózzuk, de arra, hogy a vitapartnerünk mit is mond vagy gondol, már egyáltalán nem vagyunk kíváncsiak. Nemcsak kormánypártjaink és az ellenzék között alakul ki eme beszélőviszony-nélküliség, hanem már egyes ellenzéki pártokon belül sem állnak mindig szóba egymással a különböző véleményt képviselő politikusok.

Azt, hogy nem mindenhol van ez így, tudom régóta.

Az elmúlt héten szerencsém volt egy nemzetközi konferencián részt venni Németországban. Európa új alakját kerestük beszélgetve egy olyan német alapítvány szervezésében, amelyre a legfinomabb jelző az lehet, hogy mélyen konzervatív. Tízennégy országból jöttek össze egyetemi tanárok és diákjaik, oroszok és észtek éppúgy, mint franciák és németek. Nyolc napon keresztül mást sem csináltunk a hivatalos szemináriumok meg a nem hivatalos délutáni és éjszakai sörözések alatt, mint beszélgettünk. Kiderült, hogy az észti és az észtszász oroszlán diákoknak éppúgy semmi bajuk sincs egymással, mint a szlovák és magyar egyetemistáknak. Barátságok szövődtek a politikai nézetkülönbségek ellenére is.

Akad azonban egy téma (de tényleg az egyetlen), amely szóba kerülésekor egy csapásra felkavarta az időközben már remekül összeszokott társaságot. Hát persze, mi más: a homoszexualitás. Amikor egy mélyen keresztény-konzervatív, Brémából jött politikus előadásában a homoszexualitást az Úr akaratával ellenkezőnek, abnormálisnak, természetellenesnek, a Biblia által tiltottnak bélyegezte, és ép elmével fel nem foghatónak minősítette, hogy akadnak evangélikus papok, akik támogatják a meleg házasságok intézményét, és hogy egy kollégája még egy buzi-énekkórust is a keblén melenget.

Nem más mondott neki határozottan elment, mint egy fekete-erdei jezsuita líceum (egyébként nem kevésbé határozottan szép) tizenéves diákja és egy bonni teológus-hallgató.

Amikor ez utóbbi ráadásul a Bibliából idézett a marcona hölgy érveit nem igazán alátámasztó részleteket, több felbőszült erkölcsösöz a srác mondanivalójának a befejezését sem várva közbekiabált, és pillanatok alatt olyan szócsata kezdődött, amit az elnöklő Prof. Dr. Hans Filbinger, Baden-Württemberg tartomány volt miniszterelnöke kénytelen volt pár perc múlva berekeszteni. A medréből kilépett verbális háború azonban ezzel még távol-

ról sem ért véget: ebéd közben még azt is volt szerencsém megtudni egy engem szokás szerint végig nem hallgató budapesti műegyetemista lánytól, hogy a homoszexualitás nemcsak természetellenes, hanem komoly betegség is, amit egy speciális intézetben gyógyítani kellene, punctum. Dührohamszerű magánszáma sikert aratott: a szintén ennél az asztalnál ülő és a szájukat tömő észtek és ukránok szaporán bólogattak.

Amikor a meglehetősen hangosra sikeredett szóáriát a szomszéd asztalnál ülő franciák meghallották, egyik professzoruk vezetésével ők is közbeszóltak; legnagyobb meglepetésemre és megelégedésemre az én pártomon. Legfőbb ideje volt. Ha kicsit késlekednek, a mélyen tisztelt honfitársnőm által felhergelt kelet-európai társaság talán meg is lincselte volna.

A francia tanárral később négy szemközt is beszélgettem. Amikor arról kezdett érdeklődni, hogy ismerem-e a pesti fürdőket, és hogy Pécsen is vannak-e ilyen „intézményes” ismerkedési helyek, csak akkor kapcsoltam. A kezére pillantottam: gyűrű sehol. További tíz perc elég is volt aztán, hogy kiszedjem belőle: ő is közülünk való.

Az összefüggések lassanként világossá váltak. Hogy a professzor homoszexuális, politikailag azonban konzervatív ga-

ull-ista, nem jelent számára problémát. Hosszabb berlini tartózkodásom alatt megtudtam, hogy szám szerint a legtöbb, homoszexuálisát nyíltan is vállaló berlini városatyá nem a zöldek vagy a szocdemek képviselője, hanem a Helmut Kohl vezette Kereszténydemokrata Unió (CDU) tagja. Nekik sem okoz ez tehát akkora problémát, mint annak az osztrák ismerősömnek sem, aki a kereszténykonzervatív Osztrák Néppárt (ÖVP) tagjaként aktív.

„Középen” és „keleten” azonban – sajnos – még nem ilyen egyszerű a helyzet. Errefelé a homoszexualitás még kötelez. Hogy valakit még nem támogathatunk, mert azok bizony a létünkre törhetnek. (Lehetnek ezek akár szerb és román ortodox kommunisták, vagy rendszerváltott bigott keresztények.) Haragudni mégsem igazán tudok rájuk: gyűlöletük egy részét már a járókában beléjük plántálták. Abban, hogy ilyenek, ők csak részben ludasak.

Nem hallgatnak meg. Csípőből löve osztják az igazságot. Pedig csak kicsit kellene akarni, és mekkorát változhatna a világ.

„Itt állok, másként nem tehetek!” - mondta Martin Luther. Milyen igaz.

Beszélgessünk. Mert tulajdonképpen csak ennyi hiányzik.

L. Könczöl Imre

BookSchütz BT

K Ö N Y V E K A V I L Á G B Ó L

Egyéni rendelésre minden könyvet gyorsan és viszonylag alacsony áron forintért az Egyesült Államokból, humán anyagot

Németországból, Skandináviából, Japánból. Meleg téma?

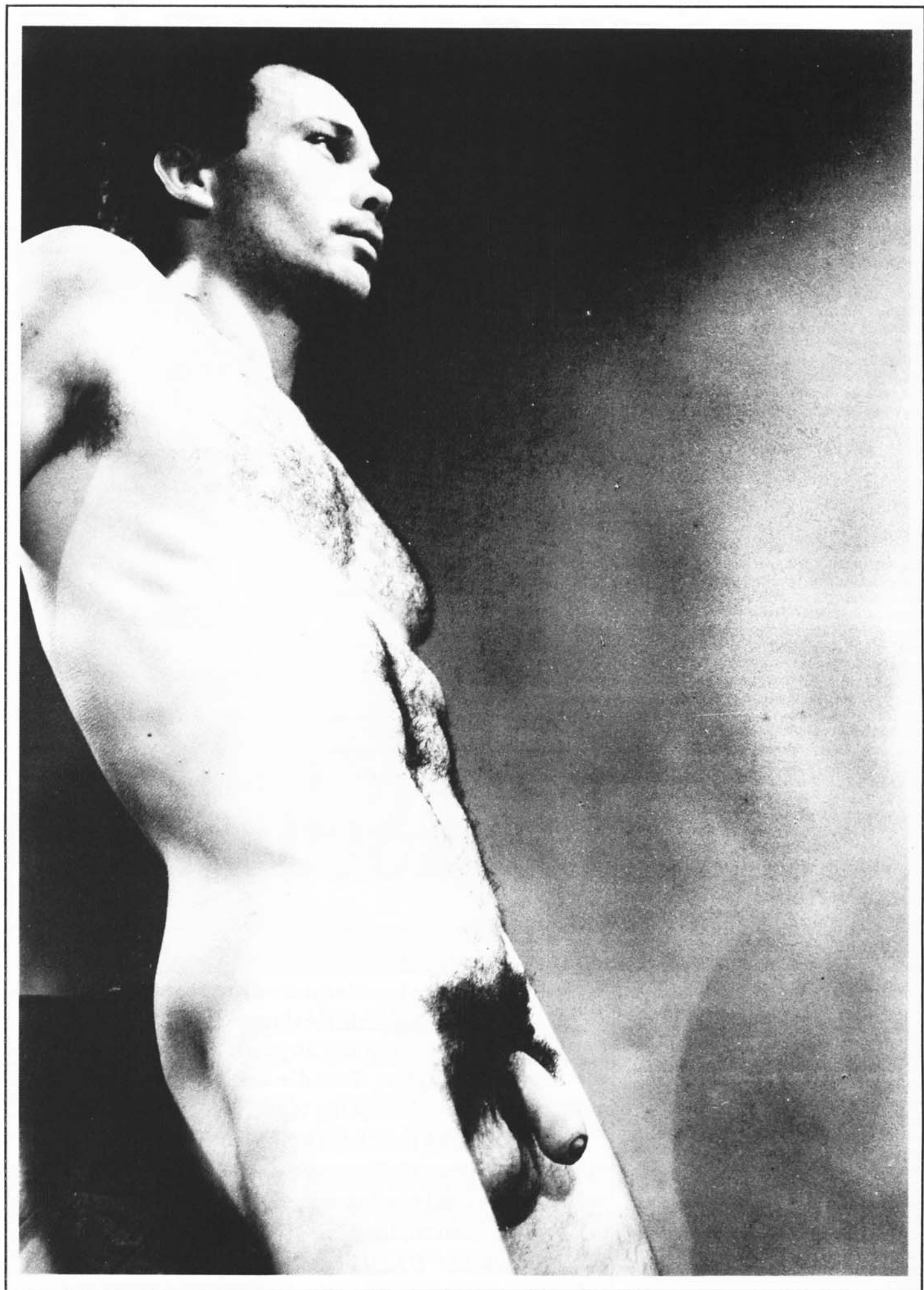
Itt senkinek nem kell pironkodnia!

1142 Budapest, Csáktornya u. 11/B. Tel: 251-5780

Kizárólag szerdán 16-19,

szombaton 15-19 óra között.

BookSchütz BT. Ahol a vágyból könyvek lesznek.

HIRDETÉSEK

Budapesti társkeresők

(postaköltség: 9 Ft)

– Magas, barna hajú, Piedone alkatú, de gyér szőrzetű srác vagyok. Keresek egy olyan barátot és szexpartnert egy személyben, aki kedveli a mozit, színházat, klasszikus zenét, de nem sznob. Szeret kirándulni, utazgatni, jó a humora és nem dohányzik. 26 éves vagyok, 18 és 35 év közöttiek levelét várom elsősorban. Jelige: Szalmaszál 2-11/11.

– Unom már, hogy ha a „mi szórakozóhelyeink” közül bemegyek valamegyikbe, mindig egyedül vagyok, még ha 300-an vagyunk is. Csak „vadász” és semmi „állatvédelem”. Szeretnék barátokra találni, öszszeajárni velük, bulizni néha és megbeszélni az élet dolgait. Ha te is így gondold, várom a leveled és kezdjük el mielőbb. (33 éves, budapesti fiú vagyok.) Jelige: „Az élet dolgai” 2-11/19.

Közületeknek, vállalkozóknak

a MÁSOK-ban egy egész oldalas hirdetés ára 20 ezer forint + áfa. A kisebb méretű hirdetések arányosan olcsóbbak.

Akik folyamatosan kívánják reklámozni cégüket, kedvezményt kapnak: a második hónaptól havi 3% árengedményt adunk. Így: a 2. hónap 3%, a 3. hónap 6%, a 4. hónap 9% és így tovább. Aki tehát fél évre előre leköti (és természetesen előre kifizeti) reklámját, már 15%-os kedvezményben részesül. Aki egy évre előre teszi ezt, az 33%-os kedvezményt kap. Ez utóbbi esetben egy egész oldalas hirdetés esetén több mint 79 ezer forintot takaríthat meg.

Várjuk a vállalkozók jelentkezését, hirdetési szövegét.

Postacímünk: 1461 Budapest, Pf. 388

– Budapesti, harmincas éveinek elején járó srác megismerkedne 25-26 éves korig olyan, viselkedésében nem kifogásolható sráccal, aki hosszabb lélegzetű, tartalmaz barátságira vágyik. Partnereit sürűn váltogató, komolytalan egyének kíméljenek. Szex terén tapasztalatlan vagy teljesen kezdő is lehetsz. Diszkréció garantált. Leveleket vidékről is várok. Jelige: Vidék 2-11/20.

– 27 éves, 284/72, jóképű, sportos, mindenben igényes, a rák jegyében született fiú keresi budapesti barátját hosszú távú kapcsolatra, józanul gondolkodó, rendezett életvitelű, 20-30 év közötti fiú személyében, aki szereti a természetet és szívesen úszna velem hetente legalább egyszer. Ha magadra ismertél, várom leveledet. Jelige: Only you 2-11/22.

– 33 éves, 170 cm magas, vékony, lányos arcú srác vagyok. Szeretném megtalálni az igazit, akivel együtt is lehetne

INGYENES SZOLGÁLTATÁSUNK

Aki hirdetni szeretne a MÁSOK-ban, fog egy papírlapot és kézzel vagy géppel néhány sorban leírja, amit ismertetni szándékozik. Tesz hozzá egy jeligét, végül zárójelben megadja a címét, ahova a válaszleveleket elküldhetjük. Ezt a címet természetesen nem közöljük le lapunkban.

Aki a hirdetésre válaszolni akar, levelét egy bélyeggel ellátott borítékba tegye, de ne címezze meg, mert a címet mi írjuk rá. Ezt így egy borítékban küldje el a mi postacímünkre: 1461 Budapest, Pf. 388.

A bélyeg ára budapesti címre 9 forint, vidékre 15 forint, külföldre 40 forint. (Lapunkat továbbra is társadalmi munkában készítjük, így nem áll módunkban a bélyegeket levelezőink helyett kifizetni és felragasztani az általuk illy módon „takarékosan” küldött borítékokra.)

Lapzártánk mindig a hónap első harmadában, 10-én van. Ha eddig beérkezik a levél, akkor a kért sorok biztosan benne lesznek a rá két hétre megjelenő lapunkban.

élni. Bajuszos fiúk előnyben. Imádok kirándulni, utazni. Hasonló érdeklődésű aktív fiúk levelét várom 18-tól 35 évesig. Fényképes levelek előnyben, de minden levélre válaszolok. Jelige: Jó lenne, ha szeretnél 2-11/23.

– 20/177/65, fiatal fiú barátot keres, vagy barátokat, hozzá illő korrallal. Én nagyon nyitott és vidám természetű vagyok, nagyon szeretem a zenét és a szórakozást. Mások által mondván nagyon jóképű. Hát ennyi... A többit talán személyesen vagy levélben. Várom lehetőleg fényképes leveleiteket. Jelige: Mandula 2-11/24.

– Olyan aktív sportoló (body, karatés) srácot keresek, akivel együtt tudnék sportolni, max. 33 évesig. Igényem: légy nyílt, őszinte, korrekt és intelligens. Fényképet visszaküldöm, postafiókos címre nem válaszolok. Jelige: Indián nyár 2-11/26.

– Hazánkban tanuló vagy letelepedett külföldi barátot keresek, max. 33 évesig. Fénykép szükséges, amelyet

visszaküldök. Írhat szívesen németül is. Jelige: Őszi randevű 2-11/27.

– Budapesten egyedül lakó, 166 cm magas és 56 kg súlyú, arányosan izmos testalkatú, egyetem végzett srác vagyok. Sokat sportolok, kedvelem a hegymászást, barlangászást, túrázást. Tartós kapcsolatot szeretnék egy intelligens, igényes, vékony vagy sportos testalkatú fiúval, aki kedveli a színházat, irodalmat, zenét és a túrákra is szívesen jönne. Lehetőleg budapesti fiú levelét várom. Jelige: Macskabölcös 2-11/28.

– 32 éves mazó srác vagyok, szeretnék megismerkedni (ha lehet) nagyméretű 3-4 fiúval. Alul borotvált, szőkésbarna fiú vagyok. Csak szexpartnereket keresek. Cím: 1399 Budapest, Pf: 701/49.

– 24 éves, szép testű, humán értelmiségi fiú vagyok és biszex, de olyan, aki csak egy fiúval képes igazán mély lelki és testi kapcsolatot létesíteni. Keresem tehát a barátomat, legfeljebb 24 éves biszex vagy homo (de nem femi-

nin), mélyérzésű, tiszta lelkű és széptestű, szintén "igazi" barátját kereső (lehetőleg humán végzettségű vagy egyetemista) fiú személyében. Pesti, de legfeljebb a vonzaskörzetben lakó sorstársam levelét várom, lehetőleg nem postafiókcímmel, és teljes diszkréció mellett - fotóval és telefonnal. Jelige: Tökéletes megértés 2-11/33.

- 31/182/75, értelmi-ségi fiú (rák) vagyok, aki már beleunt az egyéjszakás kapcsolatok sivárságába. A szexen túl szeretetre és megértő társra vágyom. Olyan fiú levelét várom, aki megérett egy érzelmekben gazdag, tartalmas kapcsolatra. Jelige: Társ-ujjunk 2-11/34.

- Huszas éveim végén egyre inkább zavar a magány. Társaságom, s talán pár barátom is akad, de hétköznapjaimat egyedül járom. Nincs, ki gondolataimat megédesítené, kit közelségemmel rendre felvidíthatnék. Jó volna kitartani valakiért és majd az alkonyon is tudni őt szeretni. Egy száznyolcvankét centi, sovány fiú vágyai ezek. Ki tisztas, emberséges, a természet és minden szépségek szeretetén túl csak átlagos külsejét és szűkös anyagjait oszthatja meg veled. Le-

veledet (és benne tekintetted) elsősorban Budapest és környékéről várom. Jelige: Leonard Zelig 2-11/38.

- 27 éves, érzelmekben gazdag srác, keresem azt a lakással rendelkező férfit, aki része lenne életemnek. Jelige: Együtt a jövőbe 2-11/40.

- 26/175/65 srác keres kellemes külsejű, fiatal barátot 30 évig. Szeretnék egy tartós kapcsolatot kialakítani, szükségem van valakire, aki a magányomat feloldja. Fényképet megköszönök és visszaküldök. Jelige: Őszi remény 2-9/25.

- 37/175/65 fiatal-ember keres 30-45 évig ápolt külsejű, igényes, utazást, színházat kedvelő, könnyed, vidám természetű fiút. Hosszú távra szeretnék megtalálni. Fénykép nem akadály, amit visszaküldök. Biztos, hogy megvagy, csak rád kell találnom. Jelige: Romantikus Ősz 1992 2-9/28.

- 30 éves, 183 cm, 74 kg, budapesti fiatal-ember - hobby: sport, utazás, képzőművészet - hasonló érdeklődési körű barátot keres. Jelige: Miért is ne így 2-9/1.

Szép, jó alakú fiúk

jelentkezését várjuk. Olyanok írjanak nekünk, akik nem riadnak meg a fényképezőgép látványától. Az eddig megjelent képeinkből láthatják, nem pornó fotózásra gondolunk.

Nem árt tudni: bevételeink éppen fedezik a nyomdaköltségeket. Fizetni így a modelleknek nem tudunk. Olyanok jelentkezzenek, akik élvezik, hogy szép képek készülnek róluk, szívesen vesznek részt lapunk társadalmi munkában való létrehozásában. Emlékeztetül a címünk: 1461 Budapest, Pf. 388.

Orvosok és segítők

Budapest és hat vidéki nagyváros AIDS-segély-állomásának kibővítéséhez illetve létrehozásához keresünk orvosokat és segítő személyzetet. Az orvosok az alábbi városokban: Pécs, Szeged, Miskolc, Debrecen, Győr, Veszprém és Budapest AIDS-segélyállomásán névfelen tesztvizsgálatokat és AIDS-t megelőző valamint a fertőzöttek számára használható tanácsokat adnának, személyenként heti 2 órában.

A segítő személyzet is felvillagosító munkát végez, szintén heti 2 órában, az orvosokhoz hasonlóan ellenszolgáltatás nélkül.

Az orvosokat és a személyzetet - 4 éves tapasztalat alapján - a budapesti AIDS-segély orvosai képezik ki.

Kérjük a jelentkezéseket a MÁSOK szerkesztőségének címére elküldeni: 1461 Budapest Pf. 388

Vidéki társkeresők

(postaköltség: 15 Ft)

- 28/178/70, vékony, barna hajú fiú keres S/M fiú barátot, 18-30 éves korig, akit budapesti tartózkodásaim során meglátogathatnék. Csak vékony testalkatú, nem dohányzó, lakással rendelkezők levelét várom. Csak fényképes levélre válaszolok, a fényképet visszaküldöm. Jelige: Tópart 2-11/2.

- Olyan fiatal úr társaságát, barátságát keresem Szarvason vagy környékén, aki vékony, romantikus, szeretni is tud, őszinte és megbízható és elfogad egy középkorú urat barátjának, bátyjának, akivel önzetlenül, gyöngéden, érzelemmel tud szeretkezni. Diszkréció fontos. Békés megyében a távolság nem akadály. Jelige: Álomország 2-11/5.

- 27 éves, dunaújvárosi srác vagyok. Szívesen barátkoznék hasonló korú, normális viselkedésű, szélsőségektől mentes, kiegyensúlyozottságra törekvő fiúkkal. Távolabb élőkkel

leveleznék. Jelige: Csend 2-11/7.

- 42/176/76, jó megjelenésű, kisportolt testalkatú, diplomás, lakással rendelkező, mindkét szerepet kedvelő férfi keres olyan megbízható fiatal barátot, aki intelligens, szolid, ápolt, vékony testalkatú és megbízható. Fényképes és részletes bemutatkozó levelekre válaszolok. Heves megyeiek előnyben. Jelige: Még nem késő 2-11/8.

- 39/178/74, Zala megyei, átlagos megjelenésű értelmiségi férfi megismerkedne monogám, 20 év körüli fiúval. Nem a külső megjelenést tartom fontosnak. Egy érzelmgazdag, őszinte, szeretetet elfogadó, tartós kapcsolatra törekvő barátot keresek. Jelige: Vágyakozás 2-11/5.

- Ha te sem találsz még meg az igazit, kerlek, olvasd tovább a hirdetésemet. Én 26 éves, közepmagas, barna, bajuszos, káros szenvedélyektől mentes, vidám természetű, komoly gondolkodású, a belső értékekre is igényes fiú vagyok. Társa-

Castello

Ha szemérmes vagy, de szükséged van a saját, vagy a barátod aktképére, fordulj Castellohoz! Castello új szolgáltatása: portrék, aktfotók készítése díszkréten és előítéletől mentesen. Cím: Castello, 1461 Budapest, Pf. 388.

ság hiányában eddig nem találtam Rád, de hiszem, hogy létezel, ezért most szeretnék megtalálni. Életkorod ne legyen több 35-nél, te magad pedig legyél vidám természetű, őszinte, kiegyensúlyozott, aki nem csak a külső után ítél. Bajusz, szakáll, szőrös testűek előnyben, de nem feltétel, fényképes, telefonszamos levelekre biztos a válasz. Amennyiben a fenti sorokban magadra ismertél, s szeretnél egy komoly, tartós és tartalmas barátságot, kérlek, válaszolj. Elsősorban, de nem kizárólag székesfehérváriak és budapestiek válaszát várom. Jelige: Én megtettem az első lépést, Te jössz...! 2-11/18.

– Harminc éves értelmiségi, 176/67, az átlagosnál jobb kinézettel keresi 20-30 év közötti, értelmiségi vagy egyetemista, rendezett viszonyok között élő, jóképű barát-jelöltjét. Amit nyújthatok, az lezser, vidám együttlét. Jelige: Szárnyalás 2-11/9.

– Rusnya, kövér, kopaszodó, negyvenes, kis hasznos mérettel, de sajnos fejlett esztétikai érzéssel keresi azt a csinos, kedves fiút 25 éves korig, aki mindezek ellenére érdek nélküli barátja lenne. Jelige: „Carpe diem in Arrabona” 2-11/10.

– Fiatal, 24 éves fiú keresi kizárólag Egerben, lakással rendelkező, 35 év alatti férfi ismeretségét albertlet

céljából. Ha te úgy gondold, másról is szó lehet. Kapcsolatban csak hosszú távon gondolkodom. Előny, ha nem dohányzol és ha nem vagy 180 cm-nél magasabb. A lakásban jó, ha van telefon, de úgy is viszem a rádiótelefonom. Még egy kitétel – nem vágyom szupermenre, csak egy kedves, intelligens, szerető emberre. Fotót és egyéb dolgokat feleslegesnek tartom, budapesti telefonom megadom és találkozunk az általában jónak látott péntek délután a Bajor sörházban, vagy a Szenátorház kávézójában. Jelige: Dead or Alive 2-11/25.

– 40 éves, káros szenvedélyektől mentes férfi 30 évesnél fiatalabb, nagyon magányos, de azt feladni akaró, ápolt, nem túl magas, kölcsönös megértésre és szeretetre vágyó fiatal fiúk levelét várom tartós kapcsolat kialakítása reményében. Jelige: Együtt egymásért 2-11/29.

– Helló! Ha még nem találtad meg az igazit, de hiszel benne, akkor ne tétovázz! Ragadj tollat s írd egy 20 éves kezdő srácnak. Találkahely szükséges. Jelige: I'm ready 2-11/30.

– Tudnálak bírni élvezettel, ha 18-21 év körüli, 170-190 cm magas, arányos szép testű, helyes, csábosan izgató, képes, szép fiú lennél, s Te is úgy gondold, hogy hiányzik az életedből egy boldogabb, vonzó, testi-lelki kapcsolat képes kellemes

órái, s a szeretkezés öröme felold minden gátlást, s az érzelmek teletelttsége felizzott a forró és mindent elsöprő szenvedélyben. Találjunk egymásra Pécsen. Részemről pécsi, 27/174/72, barna hajú, kékszemű, szemüveges fiú vagyok, ki vágyakozó, szeretetteljes élvezettel várok rád. Jelige: I. Ferenc Csaba fiúimádó 2-11/31.

– Északnyugat-Dunántúli, negyvenes férfi keresi barátját, akit néha meglátogatna, aki néha meglátogatná. Én kedvelem az enyhe S/M-et, de ez nem feltétel a részedről. Csak olyanok írjanak, akik el tudják fogadni azt, hogy kissé túlsúlyos vagyok. Jelige: Csak addig, és annyit, ami mindkettőnknek jólesik... 2-11/32.

– Heves megyéből keresem 20-40 közötti barátomat intelligens, megbízható fiúk, férfiak személyében. Bemutatkozó levélhez fénykép jó lenne. Telefon gyorsabb, bizalom feltétel. Jelige: 30-as barát 2-11/35.

– 42 éves, 168 cm magas, 68 kg súlyú fiatalember. Zenét, táncot, színházat, utazást kedvelő, vidám természetű barátját keresi. Talán még nem késő. Előbb vagy

utóbb megtaláljuk egymást. Lelkiekben gazdag légy, barátság legyen előnyben. Utána minden megoldható. Minden levéltre válaszolok. Bátoran írd. Talán Te vagy az, aki kell nekem is. Jelige: Barátok nélkül kószálsz? 2-11/39.

Külföld

– Ein männliches Paar aus Deutschland (Dirk 23/180/74 und Karl 51/180/100) sucht einen liebeswerten Jungen – max. 23. Und zwar nicht nur für's Bett – sondern für immer. Karl Novák, Rehssteig 15, 8192 Getreidried 2. Tel.: 00-49-8171/80500.

– 42/170/68, Nyugat-Szlovákiában élő barátot keres 55 éves korig. Csak az őszinte barátságot keresem, akivel meg lehet mindent osztani és beszélni. Lakás, telefon van. Jelige: 49/7 Rák 2-11/4. (15 Ft).

– Architect, 48, fit, tall, enthusiastic, optimistic, living alone in elegant house in beautiful countryside, interested in arts and hillwalking, offers holiday accommodation to gay men, singles or couples, in return for friendship and good-humoured conversation. No sexual obligation. Cím: Richard Pierce, Lisre-

INFO-DECENTRUM

Ha érdeklődsz az alternatív kiadványok, fanzinek iránt, az összes ilyen magyar nyelven megjelenő anyagot megtalálhatod egy helyen, az INFO-DECENTRUM-ban.

A DECENTRUM-ot autonóm fiatalok működtetik non-profit alapon. Itt beszerezhető a Feminista Hálózat lapja, az Anarchista Újság, a Phralipe című cigány irodalmi folyóirat, az Ordító Egér című zenei kiadvány és nem utolsósorban a Mások.

Ha érdekel a megszokottól eltérő szemlélet, ha kilógsz a sorból menj az INFO-DECENTRUM-ba, ahol biztosan találsz valami neked valót.

Cím: 1139 Budapest, Forgách utca 18. Nyitva minden pénteken 17-től 20 óráig.

agh, Lisbellaw, Co.Fer-
managh, Ireland.

♥
- My name is Julie Ecker and I am a lesbian living in Boston. My father was Hungarian and one day I hope very much to visit Budapest, his birthplace. Connections much appreciated! Cím: Julie Ecker, 39 St. Joseph Street #4, Jamaica Plain, MA 02130, U.S.A.

♥
- Kipróbáltam a négy százalékos szerelmet, szép volt. Komárom környékivel szívesen folytatnám. Csinos, 35/175, kékszemu fiú vagyok. Szívesen találkozni fiúkkal a szomszédos megyéből is. Jelige: Szép volt 2-11/17. (15 Ft).

♥ Levelezne

- Szívesen leveleznék (esetleg később személyesen is megismerkednék) egy intelligens fiatalemberrel, akár nős fiatal úrral. Minden témában nyitott, frissnyugdíjas, diplomás, budapesti férfi vagyok. Anyagiak kizárva. Elsősorban budapestiek levelét várom, olyanokét, akik hosszabb távon hajlandók őszintén és kulturáltan levelezni. Jelige: Megbízható 2-11/13. (9 Ft)

♣ Vegyes

- Novemberben esedékes távol-keleti utamon

bármilyen megbízást vállalok. Jelige: Világjáró 2-11/1. (15 Ft)

◆
- Kedves fiúbarátaim! Lassan, de megjött az ősz és azt hosszú téli esték követik. Már nem virulnak a fiúk lenge, szép öltözetben az utcákon, strandokon, bárhol. Valahogyan eme időszakot át kell vészelni. Úgy gondolom, felajánlom igen komoly számú homoerotikus gyűjteményem (kazettákat) csere céljából, vagy kezdőknek betekintés formájában. Lehetőség szerint budapestiek választását várom. Jelige: Indián nyár 2-11/3. (9 Ft)

◆
- Hobbyfotograf, 28, sucht junge Modelle. Gratisfoto und Unterkunft bei Hamburg möglich. Schreibt mit foto an: Pf 1356, W-2083 Halstenbek, Germany. (Englisch oder Deutsch)

◆
- Én 22/176/60 srác vagyok. Szeretnék egy olyan testi-lelki barátot, aki a zenei pályán mozog és egyedül él.. Aki segítene nekem elindulni a zenei pályán. Én jelenleg tanulok énekelni és szeretnék majd egyszer színpadra kerülni. Ehhez kéne a te segítséged és ha létezik ilyen fiú, aki nem múlt el 30 éves és szívesen venne egy olyan fiút, aki ugyan nem túl szép, de kedves, aranyos és

TINISTÚDIÓ BUDAPEST AJÁNLATAIBÓL

Fiúk 1.

60 perces amatőr magyar homo-film ára: 1490 Ft.

Budapesti srácok (Fiúk 2.)

80 perces amatőr magyar homo-film ára 1790 Ft.

Nagy fogás (fiúk 3.)

60 perces amatőr magyar homo-film ára 1790 Ft.

Tinik 1

60 perces első magyar biszex hangkazetta ára: 350 Ft.

A Tini Stúdió produkciói megvásárolhatók:

- Intim Lapúzet és Szexshop. Budapest, VII., Dob utca 17.

- Erősz Szexshop -

Nyugati Pályaudvaron a Nyugat Áruházban.

- Vénusz Intim Szexshop -

Budapest, VIII., Rákóczi út 69. (az udvarban).

- Intim Csomagküldő Szolgálat. 1367 Budapest, Pf. 26.

A Tini Stúdió filmforgatáshoz szereplőket keres.

Jelentkezés írásban, fotóval a következő címen:

Tini Stúdió 1243 Budapest, Pf. 700.

TÁRSASTÁNC KLUB

Táncoslábú párok
klubot szerveznek

LambAda Budapest néven.

Fiúk-fiúk illetve lányok-lányok
jelentkezését várják
a (reggel és este hívható)
137-71-73-as telefonszámon.

ragaszkodó. Ha te segítesz nekem, én szeretettel és hűséggel fizetek cserébe. Kérem, kalandorok kíméljenek. Jelige: Segíts 2-11/6. (15 Ft)

◆
- Egyetemista srác vagyok. Munkát keresek B kategóriás jogosítványnyal, angol és német nyelvtudással. Minden megoldás érdekel, de elsősorban délutáni vagy esti (esetleg éjszakai) elfoglaltságot keresek. Esetleg bejáró munkát is vállalok, takarítók és főzni is tudok. Jelige: Novembertől 2-11/12. (9 Ft)

◆
- Már nagyon régi vágyam, hogy megtaláljam azt a fiatal fiúkból álló több fős baráti társaságot, akikhez betársulhatnék közös szex és szabadidő bulijaikba, ahol esetleg néger fiú is van. De ha egy aranyos néger fiúval ismerkednék meg, számomra ez is nagyon jó lenne. Azért minden olyan fiú levelét várom, akik értelmeke alapuló, igaz baráti kapcsolatra vágnak. Ha van fényképed, küldj, mert garancia a találkozásra. 21 éves, helyes srác várja válaszaitokat. Jelige: Mindent szabad, amit nem tilos 2-11/14. (15 Ft)

◆
- 30 éves fiatalember várja a birkózást kedvelő, izmos testű fiúk jelentkezését. Jelige: Birkózás és szex 2-11/16. (15 Ft)

◆
- Harmincas masször szívesen vállalná bi-

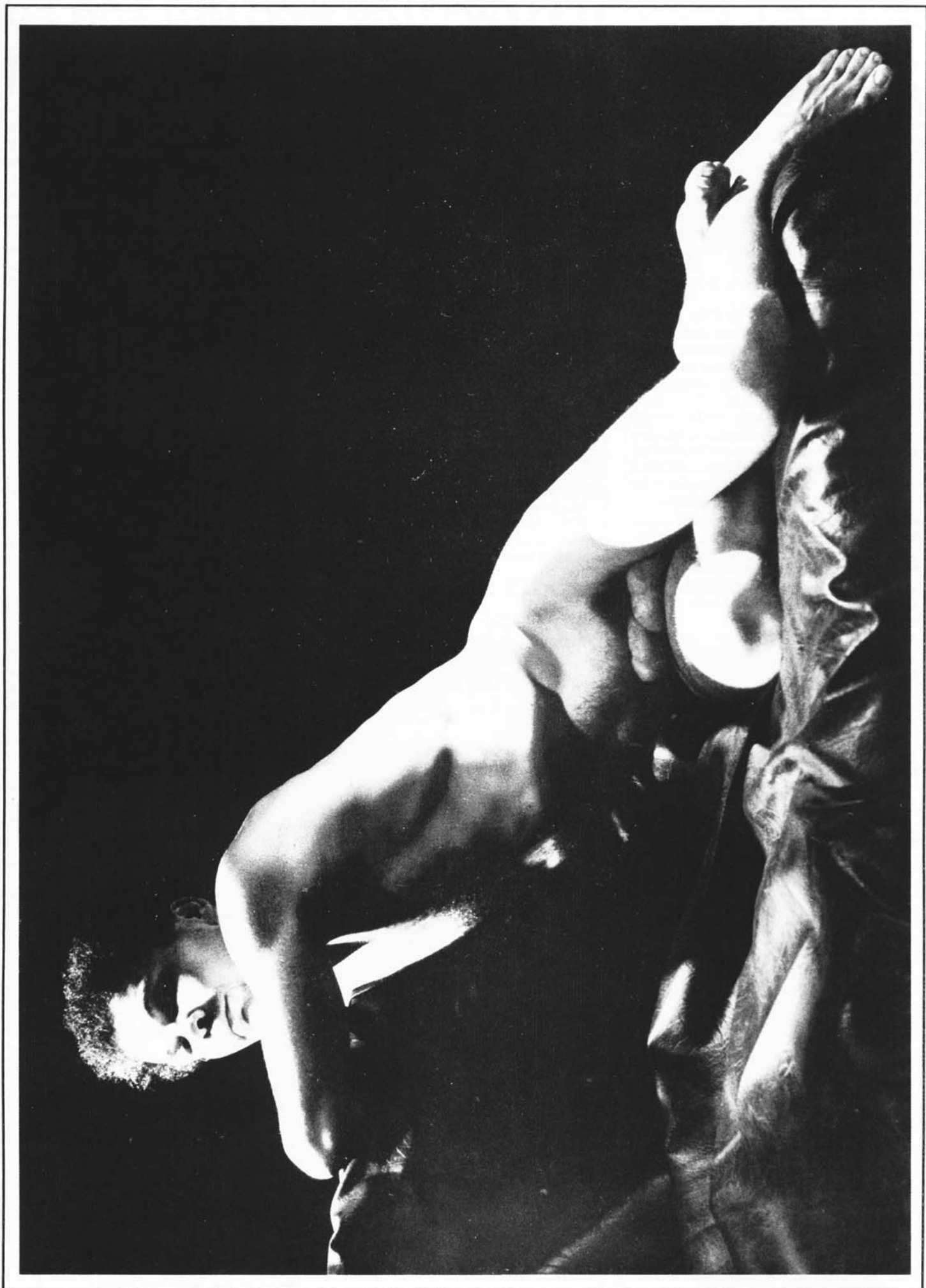
szex vagy homó fiúk illetve férfiak masszírozását. Csak kecskeméti fotós levelét várom. Jelige: Kecskemét 2-11/21. (15 Ft)

◆
- 26 éves fiatal srác munkalehetőséget keres éjszakai szórakozóhelyen. Minden megoldás érdekel. Nagyon szeretnék ilyen helyen dolgozni. Jelige: Remény 2-11/36. (9 Ft)

◆
- Keresem azt a 35 éves szegedi férfit, kinek fényképes hirdetése a szexpartnerkereső 1991/11 számában jelent meg "szeretnék megtalálni" jeligével. Kérlek jelentkezni, mert talán megtaláltál. Várok rád! Jelige: Egy elkésett levél 2-11/37. (15 Ft)

◆
- 30 éves építész keres fiatal, kezdő építész vagy építőmérnököt, aki alkalmanként a rajzoló, szerkesztői munkába besegítene. Anyagiak megegyezés szerint. Ne értsd félre: munkatársat keresek, barátom van! Jelige: Dolgozzunk együtt 2-9/33. (9 Ft)

◆
- Olyan melegek részére, akik vallási lelkiigénnyel rendelkeznek, szívesen állok rendelkezésére. Levélbeli kérdéseidre, problémáidra válaszolok. Jelige: Lelki segély 2-9/17. (15 Ft)

Pesti MELEG MŰSOR

A magyar színházi élet felfedezte a homoszexualitást, mint sikerforrást. Kezdődött az Operett Színház tavalyi bemutatásával, az Őrült nők ketrecével, amelyet azóta is telt házzal játszanak. Emlékezetes siker volt a Karinth Színház nyári bemutatója, a Fiúk a csapatból. Az idei szezon a Budapesti Kamaraszínháznál a híres filmrendező, Pier Paolo Pasolini Mámor című darabjával nyitották, és most készülnek a Merlin Színházban a Petra von Kant keserű könnyei színrévinni, amelynek szerzője szintén a filmrendezőiseiről ismert elsősorban: Rainer Werner Fassbinder.

Ez utóbbi bemutatója november 10-én lesz. A történet a negyvenedik éve felé közeledő divattervezőnőről szól, aki fiatal barátjára karjaiban keres menedéket a csömör és a kiábrándultság elől. A darab nem ősbemutató hazánkban, a kaposvári Csiky Gergely Színház stúdiójában már játszották 1989-ben.

A moziműsor is elkényeztet bennünket. Folyamatosan négy-öt meleg témájú filmmel találkozhatunk, igaz, hogy nem a legnagyobb mozikban, és csak egy-egy vetítés erejéig. Érdekes áttanulmányozni a Pesti Műsort. Különösen a Művész, a Blue Box Muzikklub, a Tabán és a Graffiti muzik tőzik műsorukra előszeretettel ezeket a filmeket.

A mostanában leggyakrabban vetített homo filmek: két Derek Jarman által rendezett film, a II. Eduárd és a Kert, amelyet főleg az elvont szimbolizmust kedvelők fognak élvezni; a Kakukktojás a műfaj talán legkiemelkedőbb alkotása, rendezője Paul Bogart (mindenkinek ajánlom); két csodálatos Fassbinder alkotás, az Amikor 13 újhald van egy évben és utolsó filmje a Querelle; és a bemutatása idején nagy botrányt kavart, de ma már sikerfilmmé szelődött Rocky Horror Picture Show, ez a horror és pornó paródia, amelyet Jim Charman rendezett. Időnként még fölbukkan a váznon a világsikert aratott és mára már minden elképzelhető formában földolgozott Őrült nők ketrece és folytatása, a Képek a lokálban.

Idé kívánczik a szomorú hír, hogy a film írója, Jean Poiret idén márciusban elhunyt. A híres színész-író 65 éves korában érte a végzetes szívroham.

Homoszexuális témájú színházi előadások novemberben:

(az előadások általában este 7 órakor kezdődnek, az estől eltérő időpontokat zárójelben jelezzük)

Budapesti Kamaraszínház a Károly Körúton
(Budapest, VII., Asbóth u. 20.)

2., hétfő Mámor

8., vasárnap Mámor

20., péntek Mámor

27., péntek Mámor

Fővárosi Operett Színház

(Budapest VI., Nagymező u. 17.)

5., csütörtök Őrült nők ketrece

7., szombat Őrült nők ketrece

8., vasárnap Őrült nők ketrece (du. fél 3)

10., kedd Őrült nők ketrece

23., hétfő Őrült nők ketrece

24., kedd Őrült nők ketrece

25., szerda Őrült nők ketrece

Karinty Színház

(Budapest XI., Bartók Béla út 130.)

15., vasárnap Fiúk a csapatból (este fél 8)

29., vasárnap Fiúk a csapatból (este fél 8)

Merlin Színház

(Budapest, V., Gerlóczy u. 4.)

10., kedd Petra von Kant keserű könnyei

11., szerda Petra von Kant keserű könnyei

20., péntek Petra von Kant keserű könnyei

MÁMOR KÉT FELVONÁSBAN

„Látni akarom a faszodat!” ordítja vágytól sóvárogva az apa fiának az első felvonás végén. Kívánsága a második felvonás során teljesül, miközben vele együtt kileszük a fiú szeretkezését barátjánőjével.

A meztelen férfitestek látványa ugyan remek közönségszalagató lehetne, de a színdarab, amelyről szó van ennél jóval több. Írója Pier Paolo Pasolini, és Mámor címmel néhány hete mutatta be a Budapesti Kamaraszínház a Károly körúton. Egyfajta ellen-Oidipuszt látunk, egy apa tragédiáját, akit fia iránti erotikus vonzalma és féltékenysége örületbe kerget. Nem tudja, nem akarja tudomásul venni fia nagykorúvá válását, lassú elszakadását a családi kötelékektől.

A darab súlyos párbeszéd és önmargangoló, öngazólást kereső monológok sora, amelyek befogadását számunkra az apával történő érzelmi azonosulás segíti. Befogadásában és nem az események elfogadásában. Mert többről van itt szó, mint egy férfi vágyódásáról a másik után. Mégis az apa nem egy gondolata, cselekedete fájdalmas rezonciát kelt a homoszexuális nézőben, fel-fel tép egy már behegedni vélt

sebet saját életünkéből. Míg a színpadon a cselekmény egyre gyorsuló iramban haladt a tragikus vég felé, a fejemben újabb és újabb asszociációk sora indult el. Beúsznak a régen látott *Teoréma* című film képei, hol a kietlen kiégett sivatagi táj allegóriája, hol a mindent megbocsátó, mindenkit megértő főszereplő megnyugtató mosolya... Események villannak be Pasolini életéből, a vasútállomás visszatérő motívuma, mint az érkezés és az elszakadás szimbólumai...

Ajánlom tehát a darabot mindazoknak, akik szeretik és ismerik Pasolini világát és ajánlom azoknak is akik csak most találkoznak vele először és nemcsak egy könnyű esti szórakozásra vágnak.

A homoszexualitás témáját feldolgozó újabb bemutató 1992. november 10-én lesz a Merlin Színházban. Ismét egy inkább filmrendezőként ismert szerző, Fassbinder lesbikus ihletésű színpadi műve, a *Petra von Kant keserű könnyei* kerül bemutatásra.

I.F.

A NAGY ÁLOM:

SZÍN, HÁZ, TÁRSULAT

Külföldi útjainkon, ha a kötelező városnézéseken túl vagyunk – a Spartacus alapján, vagy ha még itthon a barátunk könyvéből kirjuk az aktuális címeket – meglátogatjuk a „fontos” helyeket, vagyis a szaunákat, bárókat. Amennyiben az adott városban ismerősökre is szert teszünk, ők árnyalják a képet, elmondják, hogy náluk a spermagőzös helyek mellett például olyan klubok is vannak, ahol állandó transzvesztita show-t, igazi műsort adnak, meg aztán színházuk is van, ahol meleg szerzők darabjait játsszák, alkalmanként esetleg Shakespeare úrtól is színre visznek ezt meg azt.

No és nálunk? Az Operett Színház bemutatta az Őrült nők ketrecét, a Karinty Színház a Fiúk a csapatból című darabot. Dicséretes tett volt. Hiányérzetünk azonban megmaradt. Olyan színházunk továbbra sincs, amelyiknek állandó meleg témájú repertoárja lenne.

Rövidesen talán változik a helyzet. A sokat megélt Kertész utcai Lokál új, kettős szerepre vállalkozik.

A Kertész utcában a hajdani diszkóhelyiségben egy kis pódiumon állandóan változó műsort adnak. Az előadás 7 órakor kezdődik, erre 500 forintos belépővel lehet bejutni. A változásokról a Fészek Klubban tartott sajtótájékoztatón Terry Black (a régi-új főnök) elmondta, kis pódiumukon például paródiákkal állnak a nagyérdemű elé, így: Mezei Mária, Psota Irén...

Az újságírói kétkezdő kérdésre, hogy mitől lesz új ez a műsor, ha a régi paródiákat láthatjuk, Terry Black Csemer Géza rendező nevét említette. Vagyis a rendezés, az estek szervezete, a külföldi vendégtársulatok fellépése teszi majd különlegessé ezeket a produkciókat.

Terveik második részéről Csemer Géza tájékoztatta az újságírókat. Elmondta, hogy egy valódi színházban, állandó társulattal, színvonalas darabokat akar bemutatni, de nem zárkózik el a kabaréktól, a musicalektől sem, így első példaként a Satyricont említette, melynek zenés változata egy-két héten belül elkészül.

Az újságírók „kötekedő” kérdésére, hogy álmaiból mikor lesz valóság, Csemer Géza nem tudott pontos időpontot mondani. Jelenleg ugyanis csak a pénz, a helyiség és a társulat hiányzik. Remélik azonban, hogy jövő tavaszra mindez együtt áll.

Az Őrült nők ketrece és a Fiúk a csapatból sikere bizonyította, mekkora érdeklődés van az ilyen jellegű darabok iránt, és ami egyáltalán nem mellékes, a kívülről, vagyis a heteroszexuálisok körében is.

Egy ilyen színház tehát kettős szereppel bírna: kifelé tájékoztatna, sorainkat pedig erősítené, a kezdők, a fiatalok a színvonalas produkciók után emelt fővel jönnének ki a színházból.

Lapzártánk után kaptuk a hírt: razzia volt a Lokálban. Tízennyolc detektív lepte meg a bent tartózkodókat. Két napal később betörték a plncébe és elvitték az értékes diszkófelszereléseket.

A szálak kuszák és átláthatatlanok. Nagyon reméljük, hogy a történetek nem zavarják meg a sajtótájékoztatón halott nagyszabású terveket.

ÚJRA ÉLEDE A CSAPAT

Korábban már beszámoltunk a Karinthy Színház produkciójáról, most azért térünk vissza a Fiúk a csapatból című darabra, mert a nyáreleji húsz előadás után októbertől ismét másorra tűzték.

Mart Crowley amerikai szerző darabját húsz éve egyfolytában sikerrel játsszák a Broadway-n. Az ország meleg viszonyait számszerűleg tekintve nálunk is hosszú sikersorozatot jósolhatunk.

Amikor először láttam az utcán a szügesztív plakátot, a szereplők közül Gáti Oszkár kivételével szinte senkit sem ismertem. Éppen ezért arra gyanakodtam, hogy a rendező-színigazgató Karinthy Márton (mellesleg ő a darab fordítója, s a díszletet is ő tervezte) talán csak a pályakezdőket képes megfizetni, vagy esetleg nevesebb színészek nem is hajlandók efféle feladatra. Az előadás láttán viszont minden kételkedésem megszűnt: Karinthy minden esetben jól választott. Minden játsszó személynek elhittük, hogy köze van valóban a darabbéli világhoz! (Ez bók volt...)

A kilenc meleg fiú története tipikusan amerikai sztori. Gondjaik sok tekintetben mégis azonosak a miénkkel. Ami per sze nem jelenti azt, hogy nem lenne

értelmes dolog megírni valakinek e téma magyar változatát.

Karinthy fordulatosan, játékosan per getti az előadást, melynek szereplői közül mindegyik méltatást érdemelne. Most azonban elégedjünk meg azzal, hogy felsoroljuk őket, már csak azért is, hogy a szűkszavú színlapot kiegészítve utólag és előre is megkönnyítsük azonosításukat azok számára, akik önfeledten végigszurkolták (illetve októbertől végigszurkolják) csapatjátékukat.

A New York-i lakás házigazdája Michael, azaz Gáti Oszkár, akit a réginél érettebb formájában öröm volt újra színpadon látni. Kamaszos alkatú, szőke barátja, Donald szerepében Schnell Ádám (a Madách Színházban többek között a Tűvedések vígjátékában és a Hoppárézimiben hívta fel magára a figyelmet).

A női ruhában „pávaskodó” Emoryt a Radnóti Színházban évek óta jeleskedő Széles László adja elragadóan. A „heteroszexuális” Alan (Kőszegi Ákos abszolút hiteles alakítása) előtt magát nősnek hazudó Hank férfias alakját könnyed természetességgel hozza elénk a fekete, hullámos hajú Malcsiner Péter, aki szintén a

Radnóti Színház megbecsült tagja, csakúgy, mint az ünnepelt, kiütéses Harold valóságghú megformálója, a Hotel Imperiálban s más darabokban jóképű, délceg hősként látott Lengyel Ferenc. Hank barátjának, a művész Larrynek bársony zakóját és bársony modorát a tehetséges, charme-os Vincze Gábor Péter hordozta vonzóan. A néger fiút Magyar Tivadar tette észrevehetővé. Az ajándékba küldött szőke pubi, azaz Cowboy kis szerepében is érdekes tudott lenni Reisenbüchler Sándor.

Egy szűszorító epizódról hadd számoljak be!

Sok tévénéző emlékszik még a Grammy-díjak látványos átadási ünnep ségére, ahol a díjazott (közben AIDS-ben elhunyt) zeneszerző helyett egy délceg ifjú, a mester élettársa vette át a díjat. A közönséget arra kérte, hogy piros szalag kitűzésével áldozzon a szörnyű kór áldozatainak emléke előtt. A Karinthy Színházban az évadzáró előadáson a színészek (a rendező tudta nélkül) összebeszéltek, s a tapsnál ők is kitűzték a piros szalagot...

Ez aztán felvállalás, azonosulás!

K.J.

KOLOZSY DIÉNES

BÁRMERRE

Fivérem délután tért haza, s izgatottan érdeklődött, hogy mi történt a távolléte alatt. Elmeséltem, mennyire sietett Areté megítatni apánkat, s kezdetben úgy tűnt, hogy az örmény mégiscsak átejtett bennünket, mert Iszméniasz valósággal égett a szerelmi hévtől. Órákon át hemperegtek az ágyban, mostohánk sikoltozását utca szerte hallották, mígnem az öreg felordított, talpra szökött, s kezét az ágyékára szorítva vergődött faltól falig, mint aki megháborodott. Areté hiába kérdezgette, mi baja, apánk csak jajgatott, fájdalmas képet vágva, úgyhogy szaladnom kellett a borbélyért.

Makatonnak sikerült lefognia Iszméniaszt, szemügyre vette a kérdéses testrészt, majd közölte, hogy az egyetlen mód apánk életének megmentésére a kasztrálás, melyet azonnak végre kell hajtani. Mostohaanyánk a haját tépte, s minden áron a borbélynak akart rontani, de mert látta férje szenvedését, végül kést hozott a konyhából, amit Makatón tűzben hevített, mielőtt használta volna. Velem áthvatták a szomszédokat, s ezek a kemény kötésű férfiak megragadták Iszméniasz végtagjait, a

bosz szerelmére vágytam. Mindenesetre eltökéltem, hogy a lakomán elvesztem gyűlölt ártatlanságomat, mégpedig Anaxilaosz ölelése által, hiszen nála szebb ifjút egész Athénban nem ismertem.

A délután hátralevő része lassan telt, mintha odafenn elakadt volna a nap, s türelmetlenül vártam azt a pillanatot, amikor Paszkratész oldalán beléphetek végre Anaxilaosz palotájába. Már csak azért sem szerettem otthon lenni, mivel folyton apám nyöszörgése gyötörte a fületem, s ha arra gondoltam, hogy szerencsétlenné válásához jómagam is egyengettem az utat, bizony a mellkasomat döngette a lelkiismeret. Mindennek tetejébe megöltem egy embert, az elsőt életem során, s bár nem esett nehezemre a gyilkosság, most mégis nyugtalankodtam.

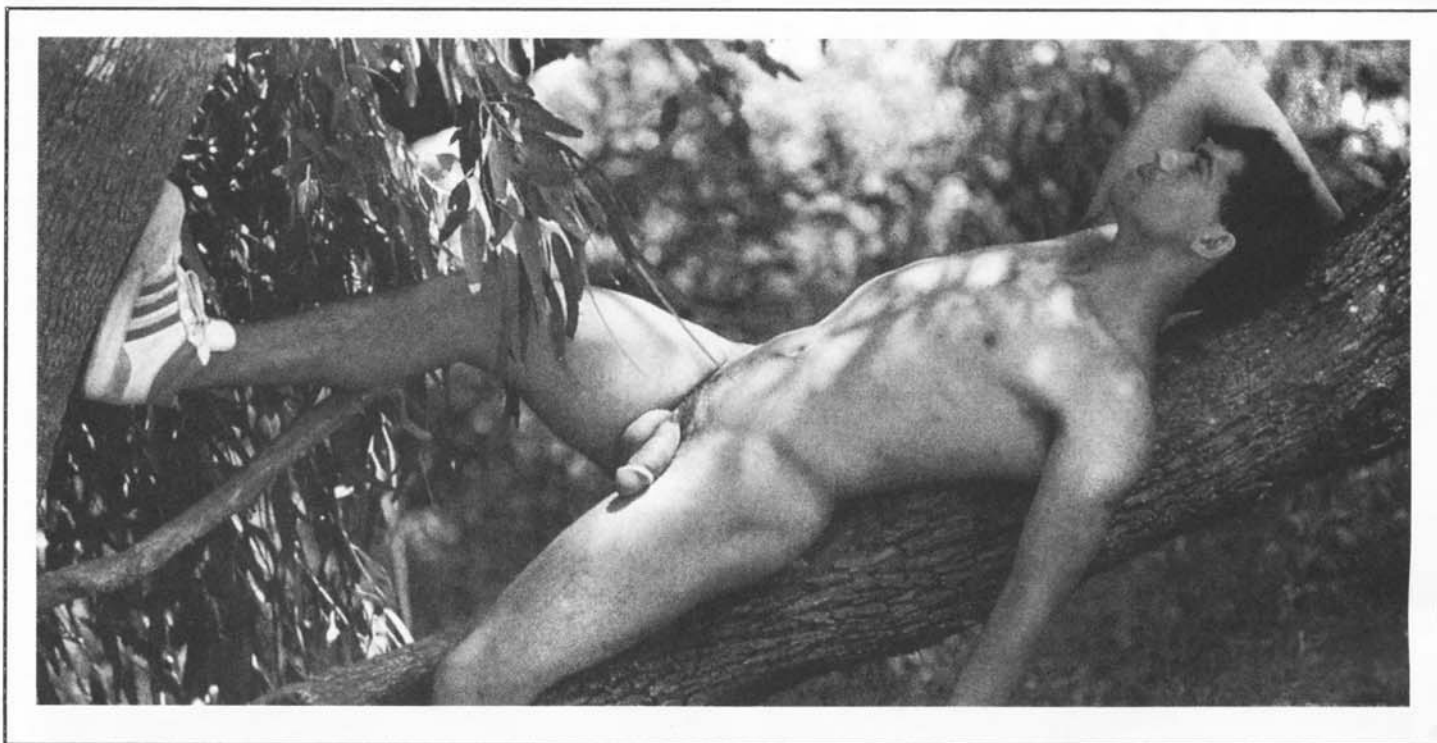
Az első csillagot megpillantva gyorsan megfürödtem, aztán illatos olajokkal kentem be a testem, amint azt fivéremtől láttam, s frissen mosott khitonban járultam Paszkratész elé.

– Felőlem mehetünk – mondtam boldogan, s hogy bátyám kedvében járjak, dicséző szavakkal illettem a szépségét.

– Hagyd ezt, Szimónidész, nem hiszek neked.

A palota előtt fuvolaszó táncolt a fülünkbe, s én megborzongtam a gondolattól, miszerint Apollón kegyeltjei várnak ránk odabenn, úgyhogy izgalmamban remegni kezdett a lábam. Paszkratész ebből semmit sem vett észre, így hát anélkül verte meg a kaput, hogy engem szavakkal bátorított volna.

Magas rabszolga nyitott ajtót, keresztülvezetett minket egy keskeny, fáklyákkal megvilágított folyosón, s az épület gomrába érve vidám ifjak társaságára leltünk, akik már javában mulattatták magukat. Érkezésünket látván a házigazda felpattant párnákkal hintett fekhelyéről, s az üdvözlésünkre sietett. Nagy meglepedésre elsőnek engem köszöntött, bár ez még korántsem jelentette azt, hogy a barátságon túl a szerelmével is ki akarna tüntetni, de nekem jólesett ez az apró figyelmesség. Ephebosz barátai biztatására Anaxilaosz szájon csókolta fivéremet, aki mérsékelten viszonozta a csókot, s ebből én megértettem, hogy Paszkratész szemérmes, sőt mi több, gyáva, tehát

borbély pedig munkához látott.

Ily hatalmassá duzzadt herékkel még sohasem találkoztam, mondta, miközben vértől lucskos kezét leöblítette, s én akaratlanul is szájalmat éreztem az ájultan heverő apánk iránt, de erről nem szóltam Paszkratésznek.

Bátyám hangulatán érződött a siker, s megsúgta, hogy Anaxilaosz este lakomát ad Apollón tiszteletére, akinek a segítségét kérték a rablás előtt, sőt megengedte, hogy elkísérjem erre az összejövetelre, amennyiben nem fogok arról árulkodni, amit majd szeretője házában látok.

Igen, ezúttal nyíltan a szeretőjének nevezte Anaxilaoszt, amire mindeddig nem volt példa, s nem tudom miért, de engem bosszantott az őszintesége, talán mert magam is az ephe-

illő a helyébe lépnem.

Alaposabban végigfűrkészve a társaságot, néhány hetérát is felfedeztem a rabszolgák között, s meg kell hogy mondjam, szemrevaló teremtesek voltak, még akkor is, ha az én figyelmemet jobbra az ifjak kötötték le. A vendégek közül egyet sem ismertem, ami nem csoda, hisz nem tartoztam a korosztályukhoz, ám a bor hatására könnyen ment az ismerkedés, és alig egy fél óra múltán már valamennyiük nevét tudtam.

Én persze nem ittam, s a szolgálhad hiába kínált a legfincsiklandozóbb pecsenyékkel, nem nyúltam egyetlen falatért sem. Nem, mivel friss akartam lenni, amikor Anaxilaosz bódultan végigcsókolja a testem, másrészt pedig lesnem kellett az alkalmat, hogy az örménytől szerzett porokat az ifjú borába csen-

hessem, és ezt csak józanul tehettem. Úgy gondoltam, megvárom, míg az ifjak lerészegednek, elalyszanak, s én majd akkor lépek akcióba, ha már csendes lesz a ház.

Az idő múlásával a hangulat lángjai mind magasabbra csaptak, tajtékzott a pajzanság, mialatt Anaxilaosz himnuszokat zengett az istenekhez, elsősorban Apollónhoz, ám nem feledkezett meg a barátság és a szerelem dicséretéről sem. A rabszolgák egyre-másra töltötték a serlegeket, a zenészek vidám muzsikát játszottak, s immár a hetérák is táncra perdültek, kacérságukkal fűtve az ifjakat. Olykor egy-egy ephebosz elkapta valamelyik lányt, hogy a mellét csókolja, majd ellökte magától, s visszatért a társai közé.

Szerettem volna részt venni a mulatságukban, de engem közvetlenségük ellenére sem vettek igazán emberszámba, éreztetvén velem, hogy csak azért tűrnek meg maguk között, mert a házigazda szeretőjének fivére vagyok. Azt azonban sikerült megtudnom egy Szakész nevű ifjútól, hogy Anaxilaosz rendkívül gazdag, ugyanis a rokonsága kihalt, és mindent ő örökölt utánuk, amit csak örökölni lehet: palotákat, pénzt, rengeteg ékszert, rabszolgák egész seregét, sőt egy hajót is a tengeren, amit bárbe adott argoszi kereskedőknek.

Mindezt jól az eszembe véstem, azután meghúzódtam egy sarokban, ahonnan szemmel tarthattam Anaxilaoszt. Az ifjú minduntalan Paszkratésznek tette a szépet, ám fivéreimre mások is hálót vetettek, s így félt volt, hogy előbb-utóbb vitára kerül a sor.

Maga a lakoma az újdonság varázslatos erejével hatott rám, hiszen először izleltem meg az ifjúság duhaj életkedvét, mely egész testemet bizsergette, és irányt mutatva a jövő felé tetek-re biztatott.

A boroskupák szanaszét hevertek a földön, a fuvolások szerelem bujtó dalokat fújtak, s az egyik ephebosz, kilépve khitonjából, duzzadt izmaival babonázta meg a társaságot. Egy hetéra a lábai elé vetette magát, megragadta az ifjú combjait, ám Anaxilaosz elrúgta onnan, s a gyönyör első ösvényét Paszkratésznek ajánlotta fel. Fivéremel meghatotta barátja nagylelkősége, de szerelembizonyosságként visszautasította a lehetőséget. Döntését nagy tetszéssel fogadták az epheboszok, s a helyére hárman is felkínálkoztak, a meztelen ifjú mégsem őket, hanem egy thrák származású fiatalembert választott.

Romanosz szőke volt, kékszemű, aki ragyogó mosolyával büvölte el társait, s most, hogy szerelemre kérték fel, az ajkai még inkább sugároztak. Lassan a sudár termetű epheboszhoz lépett, előtte méltóságteljesen térdre ereszkedett, majd meghajolt, s szájával az ifjú lábfejét érintette.

A teremben mindenki elhallgatott, csupán a félistenekre emlékeztető ruhátlan harcos sóhaja lebegett fölöttünk. Romanosz magasabbra emelte a fejét, ám ajkait nem vonta el társa napszitta bőréből, s amint elérte az ifjú térdeit, annak kirúgott a férfiasság a combjai közül. Büszkén, mindenre elszántan szegődött felénk, s a látvány mindannyiunk véréit pezsgésre sarkallta, úgyhogy kitüremkedett khitonokban szemléltük a jelenetet, miközben Romanosz szája immár szeretője bal combján haladt. A thrák fiú csukott szemmel vezette ajkait, s nekem, aki első ízben láttam egy szeretkezés nyitányát, verejtékcseppek gyöngyöztek a homlokomon.

Romanosz a selymes párnát érezve az ifjú dárdája körül, orrát a puhaságba fúrta, s látván, hogy állát az óriássá nőtt hústüske veri, azt gondoltam, rögvést a szájába ékeli a rózsaszín fegyvert. Tévedtem. Kezével megmarkolta az ifjú csípőt, s az

ajkaival a köldök irányába araszolt, ahol nyelvhegyét leeresztette a meredek völgybe, enyhe csapásokkal bírva nyöszörgésre a másikat. Állát a hasfalhoz dörzsölte, sörtéi alighanem felgyújtották a feszülő izmokat, ám a szerelmi hev ezt minden bizonynyal feledtette az ifjúval, aki Romanosz üstökén játszatta ujjait.

Én magam egyre nehezebben kaptam levegőt, s oldalra pillantva láttam, hogy némelyek önmagukon vesznek szerelmi leckét. Muszáj volt követnem a példájukat, különben elalélok a vágtyól. A thrák legény ajkai elérték a dús szőrzetű mellkast, feltűrták a fekete sövényt, majd résnyire megnyíltak, s beszippantották az egyik borsószemet, mely sokáig őrltetett odabenn.

Óh, dicső és szépséges Aphrodité, gondoltam, mily hatalmas vagy te, hogy mámorral gyűröd le az embert és teszed a magad játékszerévé, mint valami kölyökkutyát, melyet az Olümposz oldalában találsz, midőn megtérsz otthonodba! Hála legyen néked, amiért feltűzelte az ifjakat, akik eszüket veszve vergődnek a kéj általad emelt börtönében, és teszik ezt előttem, egy taknyos, semmire sem érdemes ficsúr előtt.

Romanosz immár a talpán állt, karjai a szeretője nyakára forrtak, a szája pedig amaz csókjait itta, s míg fedett ágyékát a tettre kész dárda döfkölte, a fenekére két erős kéz tapadt.

Magamon gyakorolva kellemes, ellenben mégis heves érzés kerfett hatalmába, és ez némiképp elterelte a figyelmemet a csokolódzó párról, de azt azért láttam, amikor Romanosz megszabadult a ruhájától, majd az ajkait megint lefelé parancsolta, egészen addig, míg szembe nem került a ficáncoló paripával. Romanosz a markával zabolázta meg a rakoncátlan jószágot, aztán kiöltötte a nyelvét és kéji csiklandozott az eleven húsba, ám e látvány túl soknak bizonyult nekem, ugyanis ezeddig soha nem tapasztalt árral sodort magával a gyönyör.

Úgy éreztem, rettenetesen elfáradtam, s az ujjaimat nedves, sikamlós melegség járta át, mely koromnál fogva balga réműllettel töltött el.

(folytatjuk)

JÓ ÉRZÉS, HA NÉZNEK

Véletlenül láttam a debütálását. Jóformán egyedül ücsörögtem, nem sokkal nyitás után az Arizona „színháztermében”. A két lenge pincérnek nem sok dolga akadt, a bárpultnál beszélgettek. Az egyikük, akit mint később megtudtam, Viktornak hívnak, időnként lopva belepillantott a tükörbe. Úgy tűnt, nem nagyon tud mit kezdeni magával. Egy kis fekete fürdőnadrág volt rajta és egy bő, mélyen kivágott sárga trikó. Mintha most jött volna a body-teremből.

Aztán elkezdtek gyülekezni a divatosan öltözött vendégek, és Viktor belevette magát a forgatagba. Éhes szemek követték minden mozdulatát.

Két hét múlva, amikor már otthonosan mozgott e számára idegen világban, sikerült találkoznom vele. Néhány percet késett, mert nem talált a környéken parkolót. Futott, hogy ne várszon sokat.

Egy 19 éves sportman. Amióta az eszébe jutja, mindig sportolt valamit, most éppen testépítő. Nem versenyszerűen, ahhoz sem ideje, sem pénze nincs elég. Csak azért csinálja, hogy jól nézzen ki. Hát... nem panaszkodhat. Nem meleg. Az Arizonában éjszákanként felszolgál olyan ruhában, ami lehetőleg minél kevesebbet takar izmos testéből.

Engem legjobban az érdekel, hogy érzi magát az „oroszlánbarlangban”? Hogy kerültél egyáltalán ide? – firtatom.

– Az egyik itteni felszolgálóval, a Ferivel, ugyanabba a terembe járunk edzeni. Ő már régen szolt, hogy ha üresedés lesz, akkor jöhetnek ide dolgozni.

– Mesélt arról is, hogy ez milyen hely?

– Azt mondta, hogy jöjjenek el körülnézni. Mielőtt elkezdtem dolgozni, voltam bent háromszor. Megnéztem egy műsort is. Figyelmeztettek: előfordulhat, hogy kikezdenek velem, de ezt lazán kell venni. Tényleg volt olyan, hogy megkérdézték, meleg vagyok-e, de amikor mondtam, hogy nem, akkor vége. Nem foglalkoztak velem. Az sohasem fordult elő, hogy megfogdostak vagy megsimogattak volna.

Már beszélgettem egy-két meleg vendéggel. Meghívtak egy italra. Semmi rosszat nem tudnék rájuk mondani. Nincs semmi rossz élményem velük kapcsolatban.

– Te döntöd el, hogy milyen öltözékben dolgozol?

– Igen, én választom ki a ruhákat, de persze télikabátban nem lehetek.

– Szépnek tartod magad?

– Hát, ronda nem vagyok. Olyan közép szinten érzem magam.

– Itt eléggé le vagy vetkőzve munka közben. Milyen érzés, hogy annyi férfi néz?

– Ez idáig még feldobott. Jó érzés. Bár szerintem ide az emberek nem kimondottan azért jönnek, hogy egy levetkőzött pincért lássanak, hanem a többieket megismerni. Nem? Legalábbis ezért kellene jönniük.

– És a műsor? Azt milyennek találod?

– Szerintem szórakoztató. Bár ezeket a nagyhajúakat nem nagyon bírom. Tudod, vannak ezek a beöltözött...

– A nőimitátorokra gondolsz?

– Ūhüm. Szóval azok annyira nem tetszenek. De például a Freddie Mercury, az tetszett. Vannak színvonalas, jó számok. Édesanyámnak elmeséltem, és nem értette, hogy miért vetkőznek férfiak, és eléggé furcsállotta, de ez engem annyira nem dobott meg. El tudom fogadni.

– Nem félsz attól, hogy a barátaid a body-teremben ki fognak közönsíteni, vagy azt mondják rád, hogy buzi vagy?

– Miért mondanák? Volt, aki egy kicsit megrökönyödött, de nem hiszem, hogy ezért kiközönsítenének. Nemrég a teremből benéztek ide kíváncsiságból. Nem tudták, hogy itt dolgozom, nem azért jöttek.

– És? Nem volt kínos, hogy itt találkoztatok?

– Egyáltalán nem, örültem nekik.

– Lehetséges, hogy a te korosztályodban nem olyan erősek az előítéletek, mint az idősebbekben?

– Igen, ez lehetséges – mondja Viktor és rohan öltözni, azaz vetkőzni, mert kezdődik a munkaidő.

Láner László

BARLANGKALAND

Nemrégiben történt az eset. Barátommal kirándulni mentünk a budai hegyekbe. Verőfényben indultunk, de ahogy az már lenni szokott, a megmászándó hegy lábánál szemerkélni kezdett az eső. Ennek ellenére nekilódultunk. Az eső azonban lassan viharrá változott. Fedezéket kellett keresni. Barlang bejáratát sejtette egy nem éppen könnyen megközelíthető hegyoldal. Feltételezésünk helyesnek bizonyult, s menedéket leltünk a barlangban. Pokrócunkat leterítettük, elemőzsiánkat eszegettük, s örültünk, hogy végre száraz helyen vagyunk. A fülledt levegő arra kényszerített bennünket, hogy lassan megszabaduljunk pulóvereinktől, pólóinktól. Ebből már természetesen következett a folytatás. Nagyon romantikus dolog egy barlangban szeretkezni.

Romantikus, de nagyon kellemetlenné tud válni, ha hirtelen hangokat hallasz a barlang bejáratától felől. Megdermedtünk. Valakik közelednek. Két fiú, anyaszült meztelenül, izgalmi állapotban, nem a legjobb bemutatkozás. Cuccainkat összekapva, pánikszerűen kerestünk menedéket a barlang belsejében. Óriási szerencsénkre egy kis sziklahasadékot találtunk, ahol elrejtőztünk. Éppen idejében, mert a barlang bejáratánál emberek tűntek fel.

Az általunk elhagyott helyen letáboroztak, s beszélgetni kezdtek. Mint kiderült, egy szexfilm barlangjelenetét kívánják itt leforgatni. Negyedórával később már forgattak is. (Mint kiderült a beszélgetésből, ők is tartottak a váratlan látogatóktól, ezért siettek annyira.)

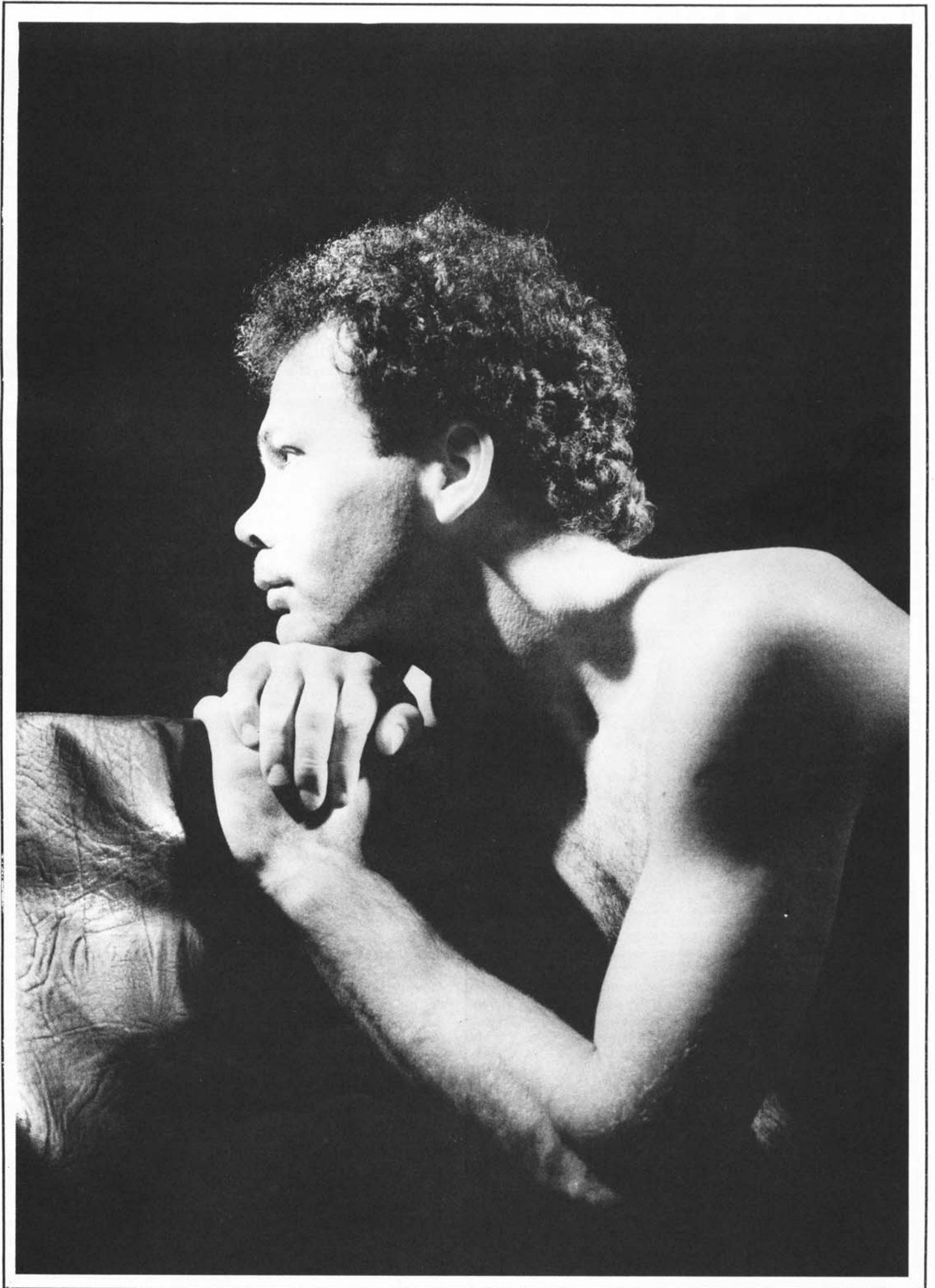
Fedezékünk a voyeur-ök paradicsomának bizonyult. Tőlünk hat méterre, kitűnő megvilágításban két gyönyörű fiú szeretkezik,

a legkívánatosabb pózokban. Merevedni kezdtem, amit csak fokozott, hogy barátom kezét éreztem végigsimulni a hátamon. A hátam mögé állt, s lassan belémhatolt. Fantasztikus élmény volt. Szemem előtt egy álomszép srác maszturbál, akinek sejtelve sincs róla, hogy tőle hat méterre milyen reakciókat vált ki. Ez a paradicsomi állapot mintegy húsz percig tartott, sikerült egy időben elélvezni a művész úrral. A mi élvezésünk természetesen csendesebb volt, de megítélesem szerint legalább olyan intenzív. A forgatócsoport ezután eltávozott, mi is elővackolódhattunk a rejtekhelyünkről. A nap is kisütött eközben, folytathattuk a kirándulást.

Azóta eltelt egy hónap, a kirándulások ideje leáldozott, „itt van az ősz, itt van újra”. A minap benéztem egy szexshopba, hogy szemrevételezzem az újdonságokat. Legnagyobb meglepetésemre az egyik videofilm borítóján az egy hónappal korábban megkukkolt gyönyörű sztárokat fedeztem fel. Természetesen azonnal megvettem a filmet, elsősorban arra voltam kíváncsi, hogy mi látható kis fedezékünkben.

Sajnos, a film nézői számára láthatatlanok vagyunk. Láthatatlanok vagyunk ugyan, de létezzünk. Kérem, a film megtekintése során egy-egy pillanatra gondoljatok ránk is, ha a kamera a barlang belső falát pásztázza. Legyetek velünk gondolatban, és „szálljunk” együtt!

L. H.

Erwin Brandt:

O K T Ó B E R I E M L É K

Mivel élvezni akartam az életet, és ehhez számomra Ausztria túl szűknek bizonyult, Münchenbe mentem. Szeretem a nagy népünnepélyeket, a nagy tömegeket vonzó rendezvényeket, oda vagyok a nyüzsgő szép srácok látványáért – és nem csak a látványukért. Münchenben októberben tartják a nagy sörfesztivált az Oktoberfest-et. Soha jobb alkalom az ismerkedésre, a fiúvadászatra.

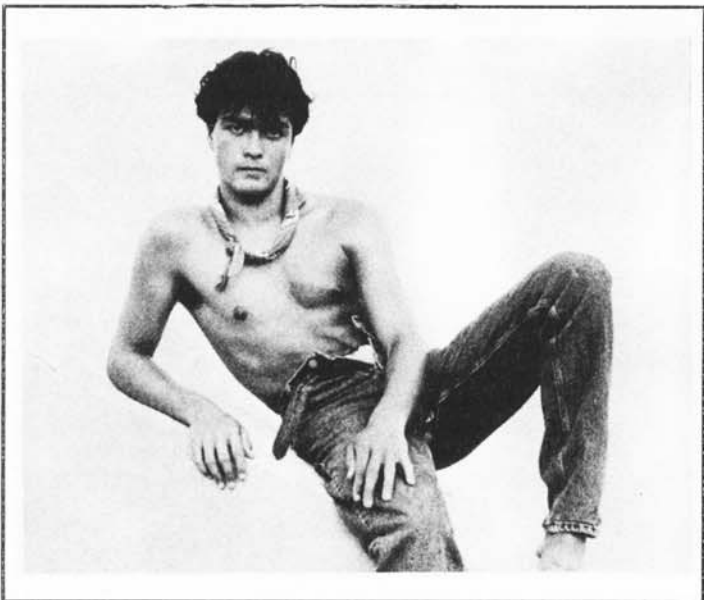
A fiúkból azonban hamarosan kiábrándultam: mind barátnővel, vagy pedig a szülőkkel voltak – egy liliomszépséggő, nárciszarcú tini kivételével, aki azonban már foglalt volt: kísérője egy pocakosan-tokásan magabiztos nagyapó-homó volt, akit ugyan könnyűszerrel kipenderíthettem volna a fiú kegyeiből, de tartottam magam ahhoz az elvemhez, nem illik ellopni másoktól azt, amit ők nagy nehézségek árán megszereztek.

Odébbálltam tehát, és éppen egy újabb korsó sörön járt az eszem, elő is vettem már a pénztárcát, amikor megakadt a szemem egy karcos fiatal srácon, aki kimeresztett szemekkel bámulta a tárcában rejtőző bankókat. Pillantásával félre nem érthető módon azt is jelezte, hogy ő bizony kapható egy kis malackodásra. Érezte, hogy a kék szemével, szőke hajával rögtön megbolondított, és azon nyomban át is ölelte a derekamat, illetve a zsebemet, benne a pénztárcával, és csak annyit mondott: „Elmo vagyok”.

Szexuális hidrogénbomba robbant az agyamban. Minden kívánságát teljesíttem: végigpróbáltunk minden játékot, szellemvasutat, dodzsemet, ringlisplét és minden sörösbódét az ott kapható finomságokkal együtt. Szerencsére hamarosan besötétedett, és a rumli is pontosan akkor ért véget, mikorra már csak tíz márkám maradt. Elmo azonban még egy csokitortát is akart. Mivel olyan gyönyörű volt, az utolsó garasaimat is rá költöttem. Téli szájjal még megkérdezte a címemet, megígérte, hogy holnap meglátogat, és köd előtte, köd utána, már csak hűlt helyét láttam.

Másnap már egy órával korábban ott volt, mint ígérte. Szexisen volt öltözve, nem csoda, hogy pár pillanat alatt spermikus pókháló szövődött a nadrágsliccmániás fejében. Megpróbáltam átölelni. Ő azonban kitért, és csak annyit mondott, hogy ő még diák, úgyhogy egy kis ösztöndíjkiegészítés jót tenne neki. Nem gondolkodtam, rögtön a kezébe nyomtam egy tízmárkást. Nem ez volt az a pillanat, amikor az autóra való takarékoskodást kezdenem kell. Amikor eltette a pénzt, rögtön felvilágosított, hogy ő bizony semmi „olyat” nem fog csinálni, és azt sem engedi, hogy akár csak egy ujjal is megérintsem, de ha annyira szeretném ruha nélkül látni, nos, annak semmi akadálya. Azonkívül tud énekelni, táncolni, viccet mesélni és filmsztárokat utánozni. Eme „fenyegetéseit” nem igazán vettem komolyan, mert bíztam rábeszélési tudományomban, ami eleddig még sohasem hagyott cserben.

Mielőtt még segítőkézségemet tudtára adhattam volna, már meg is szabadult a ruháitól. Az előbukkant friss hús minden reményemet felülmultha. Mikor azonban megpróbáltam megérinte-

ni, kitért éhes kezeim elől, és keresztültwistelt a szobán. A nagy sietségben még egy vázát is feldöntött. Megpróbáltam megsimogatni az arcát, de a kezem megint csak a semmibe nyúlt. Elmonak ugyanis ekkor jutott eszébe, hogy remek énektudásával talán lecsillapíthatja gerjedelmemet. Énekelni kezdett. Különösebben nem hatott meg a muzikális élvezet, engem inkább izmos vállalai és combjai érdekeltek. Ezúttal nem jártam szerencsével: elszabadult kezeim kalandozásának öklének cseppet sem gyengéd meglódtásával vetett véget.

Látta megütközésemet, és hogy felvidítson, (biztos távolságból) kánkánszerű táncba kezdett. Az időközben a lehető legnagyobbra növekedett férfiasságát meg sem próbálta elrejteni, sőt szemmel láthatóan élvezte a számomra egyre inkább idegesítő játékot. A vércukorszintem rohamosan emelkedni kezdett, mégis édességen járt az eszem: az a nyálóka izgatta a fantáziámat, ami a lába között kínálgatta magát a finomságokra éhes nyencnek. Már-már a célnál éreztem magam, de hirtelen mintha satuba szorult volna a kezem. Nem jártam messze a valóságtól, Elmo combizomkötegeinek megfeszítésével akadályozta meg, hogy átadjam magam a kulináris élvezeteknek. Fájt a szorítás, mégis inkább örömmel töltött el: most legalább megérinthettem!

Amikor elengedett, villámgyorsan felpattant, a földön heverő nadrágja után nyúlt, és mire észbe kaphattam volna, már a zoknit is felhúzta. Nem nagyon értettem a szituációt, de ez őt cseppet sem zavarta. Röviden csak annyit kérdezett, hogy meg vagyok-e elégedve a bemutatóval, és visszajöjjen holnap is. Teljesen zavarodottan igennel feleltem, de mire mást is mondhatam volna, már csak a bejárati ajtó csapódását hallottam.

Eltelt jó pár perc, míg magamhoz tértem a gyorsvonati sebességgel lezajlott faképnél hagyásból. Akkor jutott eszembe, hogy időközben bizony alaposan megéheztem. Cipőt húztam, és leszaladtam kedvenc éttermembe, hogy ismét próbára tehessem emésztőrendszeremnek a lengyel szakács kosztja iránti tűrőképességét. Épp az utolsó falatoknál tartottam, amikor a szemből ott termelt egy cigányasszony, és helyet foglalt a velem szemközti széken.

A tenyeremből jövőt jóslott: hogy ugyanis hamarosan meg fogom találni az Igazit, aki fiatal, gazdag és szőke lesz. Szőke! Ez az! Biztos Elmoról beszélt. Megkérdeztem, hogy bájjalokkal nem kereskedik-e véletlenül, mert ugye, ha már rá fogok találni az Igazira, hát szeretném is megnyerni magamnak. Természetesen, felelt az öreg Carmen, és retiküljéből már ki is emelt egy aranyos kis fiolát, amin azonban halálfej díszelgett. Amikor erre udvariasan figyelmeztettem, egy másik üvegcset halásztott elő a boszorkánytáskából. Jelzés: vérző szív. Kezét bizalmasan a szája elé tartva alig hallhatóan rám bízta a hétpecsés titkot: a fiolában lévő tinktúra óegyiptomi eredetű, és olyan erős hatású, hogy még egy haldoklót is a bordélyházba katapultál. Hogy eme ígérését be is bizonyítsa, gyorsan ivott egy kortyot a sárgásbarna löttyből és pár másodperc múlva vadul a nyakamba ugorva csokolgatni kezdett. Csak ötven márkába kerül, közölte, mikor a transzból ismét magához tért.

Boldogan hazasiettem a gazdát cserélt csodaitallal, és már előre örvendeztem, miként fog az öreg banyához hasonlóan Elmo is a nyakamba ugrani. Amikor aztán a szőke herceg másnap beállított, egy nagy adag limonádéval köszöntöttem, amibe természetesen csepegtettem egy keveset a folyadékából is. Elmo egy hajtásra ki itta a poharat, majd leült a fotelba, én pedig lélegzet-visszafojtva vártam, hogy mikor is fog már végre a sliccét feltépve kejeesen felkiáltani. A percek teltek-múltak, a hatás azonban csak nem jött. Ósrégi vicceket mesélt, és híres emberek utánzásába kezdett.

Csillogtattam egyre növekvő türelmetlenségemet azon tűnődve, hogy vajon a bájjal egy fiatal életerős fiúnak ebből hat-e, mint egy cigányasszonyon. Végül nem bírtam a várakozást, és az egész üvegcset beleöntöttem egy újabb pohár limonádéba.

A szer ekkor valóban gyorsan kezdett hatni. Elmo villámgyorsan felpattant, és kétségbeesett szemeket meresztett. Ez már biztos a kezdődő gyönyörérzés jele, gondoltam, de tévedtem. A szer tényleg hatott, de amit okozott, az nem valami tomboló szenvedélyroham volt – hanem egy kitörő erejű hasmenés...

KIRÁLYRÉTI LAVINA

Egy napsütéses őszi szombat reggelen lassan fölizzott a pálya a Štúrovóba induló vonat végénél. Itt gyülekezett a történelem-könyvekben csak Vándor-Mások néven emlegetett csapat aprajánagyja. Harci elefántok helyett harciasnak éppen nem mondható kutyák is gyarapították az amúgy is nagy létszámot. Hogy hányan voltunk, azt sohasem sikerült pontosan megállapítani, mert ahányan számolták, annyiféle eredmény jött ki. Legyen elég az, hogy sokan, ami alaposan fellendítette a Nyugati pályaudvar hamburgereinek, hot dogosainak, szendvicseinek, palacsintásainak és cukrosbácsijainak a forgalmát. Gyanakodva figyeltem a magukat már kora reggel munfcióval tömők seregét. Mi ez a nagy erőgyűjtés – gondoltam – hiszen csak egy kis kellemes túrára indulunk. De ők, a veteránok tudták, hogy mit miért csinálnak.

Kismarosig kellemesen ücsörögtünk a vonaton, majd fölpréselődöttünk a Királyrét felé száguldó kisvasútra. A célállomáson egy büfébe botlottunk, ahol újabb lelkes falatozás kezdődött.

Idáig olyan ez az út, mint egy intenzív fűzőkúra – mondtam a kutyámnak, miközben egy újabb adag tejfölös lángost tömtem belé.

Tele hassal, elégedetten, kényelmes tempóban indultunk az enyhe emelkedőn. Az út szélét barátságos almafák, kökények és reccek szegélyezték és mindenki harsogva mesélte érdekesnél érdekesebb és hátborzongatóbbnál hátborzongatóbb kalandjait az elmúlt évekből, évtizedekből (attól függően, hogy ki milyen múltra tekinthet vissza).

Lassan elakadt a beszéd fonala és már csak fűjtatószerű lihegést lehetett hallani és egyre lilább arcokat látni. Valaki javasolta is, hogy pihenjünk egy kicsit, de a túravezető villámló szeméi láttán rögtön jobb belátásra tért a ripők. Másztunk-másztunk felfelé és én már megesküdtem volna, hogy a hóhatár felett járunk, de nem volt megállás. Már delet kongattak, ebédről azonban szó sem lehetett. A fő-vándor, ez emberpróbáló program kiöltöje, először csak szelíden tolt a lemaradózókat, aztán egyszer csak a kezébe került egy kihegyezett karó. Ez mindenkit meggyőzött arról, hogy tulajdonképpen nem is annyira éhes.

Amikor végre fölértünk a csúcsra, olyan szánnivalóan festhettünk, hogy kaptunk tizenhárom és fél perc pihenőt. Ez alatt a röpké idő alatt mindenki kétségbeesett sietséggel a szájába tömte az első keze ügyébe eső dolgot. (Ne tessék irigykedni, nem volt ebben semmi erotikus.) A kapkodásnak az ebek látták hasznát, mert az összes lehulló almacsutka, csokoládé és keménytojás az ő menüjüket gyarapította.

A Vándor-Mások atyja, a kérlelhetetlen nagy fehér főnök lelke, a régi túrázók szerint sokat puhult, a kezdeti szigorhoz képest lényegesen engedékenyebbé vált. Ez abból is látható, hogy amikor negyed perc késéssel kezdett cihelődni a társaság, megelégedett egy elégedetlen fejcsóválással.

Azzal az ígérettel csigázott, hogy most egy darabig lefelé fogunk menni. Ez igaz is volt. De ennyire? Nem akarok költői túlzásokba esni, ezért elárulom, hogy a lejtő dőlésszöge a legmeredekebb résznél sem haladta meg a nyolcvanöt fokot,

azonkívül időnként csenevész bokrok nőttek a szirtfalon, amit az ügyesebbje el tudott kapni. A kirándulás eddig lomha résztvevője, a bobtail kutya, aki a síkságon egy óriási hógolyóhoz hasonlított, most elemében érezte magát. A hógolyóból hógórgeteg lett és iszonyú sebességgel zúdult alá. Aki még ügyel-bajjal ellenállt a gravitációnak és reszkető inakkal kapaszkodott a fűcsomókba, ez a vidám lavina azt is leverte a lábáról és maga alá temette. Nem részletezem. Leértünk.

Úgy tűnt, mindenki, bár ezt teljes bizonyossággal nem állíthatom, mert a létszámmal mindig gondok voltak. A csapat amúgy is gyorsan apadt. Amikor egy elágazásnál sikerült kijátszani a fővezér éberségét, néhányan kereket oldtak, köztük Bobi, a bobtail is, miután dolgát bevégezte.

Az út gyönyörű tájakon kanyargott (tétova, családias hangulat telepedett a sportemberek nyakába. Gyorsan telt az idő, és hipp-hopp, máris a nógrádi vár alatt elterülő temetőben találtuk magunkat. Innen, a kényelmes sírkövekről, csak a fagyizó csábító közelsége tudott kicsalogatni bennünket, ám mire odaértünk, éppen elfogyott az utolsó gombóc. De akkor már a tikkadt torkú társaságban benne volt az elszántság, ami vitte-vitte a hegytetőn magasodó várrom felé (mert útközben ott volt a kocsmá). A kocsmá, ahol hús hosszúlépéseket és banánfagylaltot árultak (pogá-

csát és palóclevest nem, a fene egye meg).

Ezzel az üzemanyaggal feltöltelekve fölvoncsolódtunk a romig, hogy jó magaviseletünk elnyerje méltó jutalmát. Pihenhettünk majdnem huszonöt percet (huszonháromegetszegyharadot). Már-már alkonyodott, amikor végső erőnk megfeszítésével nekivágtunk az utolsó szakasznak. Itt romantikus talpfákon szökdecseltünk előre. Különösen az inspirált, hogy bármikor fölbukkanhatott a nyomunkban száguldó vonat.

Elég rossz állapotban értük el a kis állomás épületét, ahol rögtön körbecsodált a falu népe és megugattak a kutyák. Csak annyi időnk volt, hogy megváltuk a jegyünket és máris betöfögött a szerelvény. Sokan esküsznek, hogy a vonat késése a mi késésünkhöz volt időzítve. Nem csodálkoznék rajta. Mert azt a legvérvhólyagosabbtalpu, legmeggyőtörtebb résztvevőnek is el kell ismernie, hogy a szervezés zseniális. A Vándor-Mások ötletének szülője, aki már lassan egy éve sikerrel tartja egyben és gyarapítja csapatát, mindenre gondol. Az sem lepne meg, ha egyszer valamelyik pályaudvaron a hangosbeszélő üdvözlőné a Vándor-Mások és bemondanák az indulás pontos helyét és idejét.

Ha netalántan lenne valaki, akit nem sikerült elriasztani ezzel az élménybeszámolóval, az jöjjön és győződjön meg saját maga arról, hogy mennyi volt a túlzás benne. Ha túléli, akkor könnyen lehet, hogy ő is állandó tagként fogja növelni a túrázók törhetetlen seregét.

Láner László

H O S S Z Ú H É T V É G E

A vándoroknak kevés a havi egy-két nap, amit együtt túrának. Már májusban kipróbálták, hogy milyen egy közösen töltött hétvége, és úgy látszik, jó tapasztalatokat szereztek, mert újabb, hasonló programon törik a fejüket.

1993 január utolsó hétvégén, 29-től 31-ig a Vértesben készülnek megszállni egy turistaházat. A kulcsosház-szerű épület harminchárom fő befogadására alkalmas, rajtuk kívül senki emberfia nem lesz ott. A főzés kalákában, hozott alapanyagból történik majd. Előzetes számítások szerint a részvételi díj, ami a szállást és az étkezést foglalja magában, körülbelül 1000 - 1500 kemény pengőforintra rúg.

Napközben a környék, este egymás becserkészése a program. Akik fáznak a téli túrától, otthon maradhatnak, ellátni a ház körüli munkát. Ezeknek a hóhéherkéknél és hamupipókéknek nem árt konyftani va-

lamit a konyhaművészetéhez is. Ha csupa kemény férfi gyűlik össze, akkor a sétából hazatérve kell a hozzáértőknek meleg vacsorát varázsolniuk, míg a többiek a jegesmedvebőrökön heverészve merenghetnek a kandalló lángjaiba, lassan kortyolva forró grogjukat (whiskyjüket, citromos teájukat). De talán az sem lesz nagy csalódás, ha a jegesmedvebőr elmarad.

A vándorok vidám csapata szeretettel vár minden jelentkezőt, de a januári zord időre való tekintettel csak annyi érdeklődőt tudnak befogadni, amennyi befér a házba úgy, hogy az utolsó után még be lehessen csukni az ajtót. Ezért kérjük olvasóinkat, hogy már most jelentkezzenek a szerkesztőség címén azok, akik biztosak abban, hogy részt akarnak venni e pompásnak ígérkező kalandban. A borítékra írják rá: Hosszú hétvége.

U T A Z Z U N K E G Y Ü T T !

Tavaly novemberben (tehát pont egy esztendeje) egy hivatalosan bejegyzett magyarországi utazásszervező cég munkatársai elvállalták, hogy programokat, kirándulásokat szerveznek a hazai melegek számára, illetve jelentkezéseket fogadnak el a Berlinben működő gay utazási iroda, a MANTOURS programjaira.

Az eltelt tizenkét hónap alatt néhányan ki is használták ezt a lehetőséget. A jövőben remélhetően még többen veszik igénybe az iroda utazási szolgáltatásait. Ehhez azzal járulnak hozzá, hogy az elkövetke-

zendő hónapokban rendszeresen jelentkeznek majd programajánlatokkal, utazási tippekkel és élménybeszámolókkal.

Az iroda két munkatársa várja az érdeklődők leveleit, kirándulási, utazási, üdülési ötleteit. A MANTOURS téli katalógusa várhatóan november közepén jelenik meg, kérésre az iroda azt is szívesen küld (illetve arról fénymásolatot készít).

Az utazással kapcsolatos leveleket közvetlenül az iroda címre kérjük küldeni: 1462 Budapest, Pf. 740.

M I K U L Á S - B Á L

Kitűnő lehetőség a kulturált ismerkedésre!

A HOMEROS Egyesület

1992. december 5-én 19 órai kezdettel

műsoros Mikulás-bált rendez a Fesztivál étteremben
(Budapest, VI., Andrásy út 11).

Részvételi díj 800 Ft,

mely magában foglalja a vacsorát és a műsort.

Meglepetés: A Mikulás belenyúl zacskójába!

Minden belépő részt vesz a tombolán.

Jegyek november 1-től 30-ig kaphatók
a HOMEROS irodában.

(Budapest, I., Jégverem u. 6. I. 6.

Kedden és csütörtökön 18-20, pénteken 10-12 óráig.
Tel.: 201-7333.)

Forró hangulat - meleg vacsora - tombola - zene.

A műsort a traveszti műfaj legkitűnőbbjei szolgáltatják.

Gyere! Mulass velünk!

V á n d o r - M á s o k

November 22., vasárnap

Találkozás: 9 óra 30-ig a Budapest Batthyány téri HÉV végállomáson a III. vágány végében. (Pomázig előre megváltott menetjeggyel)

Útvonal: Két-bükkfa-nyereg - Simon-halála - László kúpja - Szántói nyereg - Hosszú-hegy - Csobánka.

Táv: 15 km.

Szint: 210 m.

Költségek teljes áron: (HÉV 76 + autóbusz 74 =) 150 Ft.

Érkezés: kb. 17 órakor a Batthyány térre.

A Vándor-Mások 1991. december 26-án rendezte első túráját. Idén ezért december 26-án szülinapi vendörlást tartanak. Ennek programja a következő:

December 26., szombat

Találkozás: 10 óra 55-ig a Batthyány téri HÉV végállomáson a III. vágány végében. (Pomázig előre megváltott menetjeggyel.)

Útvonal: Csobánka - Szentkút - Dera szurdok - Pillsszentkereszt.

Táv: 9,5 km.

Szint: 250 m.

Költségek teljes áron: (HÉV 76 + autóbusz 62=) 138 Ft.

Érkezés: kb. 16 óra 30-kor a Batthyány térre.

A jeles nap ezzel még nem ér véget. Szeretettel várnak minden vándort és érdeklődőt beszélgetéssel és némi vetítéssel vegyített találkozójukra még aznap, de miután kipihenték magukat, tehát este. Találkozás 20 órakor a Deák téri aluljáróban a Földalatti Vasúti Múzeum előtt. Ez alkalomra a bankans viselését nem javasolják.

1993

Január 17., vasárnap

Találkozás: 8 óra 30-ig a Batthyány téri HÉV végállomáson a III. vágány végében. (Pomázig előre megváltott menetjeggyel)

Útvonal: Pillsszentkereszt - Klastrom kert - Vaskapú-völgy - Fekete-kő - Pillis nyereg - K'astrompuszta - Basina-völgy - Pilliscsév

Táv: 13 km.

Szint: 430 m.

Költségek teljes áron: (HÉV 38 + autóbusz 136=) 174 Ft.

Érkezés: kb. 16 óra 15-kor Bp. Flórián térre.

Mint majdnem minden túrán, egyéni rövidítésre itt is lesz alkalom.

Tisztelt szerkesztőség!

Lehet, hogy levelem komolyra sikeredett, de a téma ezt megkívánja. Soraimat tényleg üzenetnek szántam. Borzasztóan örülnék, ha megjelenhetne. Ezzel két céloom lenne: egyrészt maga az üzenet, továbbá fel szeretném venni a kapcsolatot a „vidék” emberével. Itt most elsősorban Győrre gondolok. Ezért, ha esetleg jelentkeznének a cikk nyomán, akkor szívesen fogadnám a leveleket.

Félre ne értsétek: nem partnert keresek! Van már. Szeretném, ha levetnék az emberre a sértődöttség gátló stílusát és megtanulnának pozitívan gondolkodni...

Kedves Mások!

Üzenni szeretnék. Nemcsak az újságnak ill. olvasóinak, hanem másoknak is. A többieknek. Ha így jobban tetszik. Akik nem „olyanok”, meg akik „olyanok”, azoknak is. Tehát mindenkinek.

Üzenetem csak annyi lenne, hogy jól vagyok. És nem érzem magam kirekesztettnek, meg elnyomottnak, meg megbélyegzettnek, meg stb. Pedig „olyan” vagyok. Más, mint a többi. Vagy mégsem? Válaszom: nem. Ugyanis mindenki más. Csak a legtöbben ezt nem veszik észre. Öncsonkítás, önsanyargatás és hazudozás a módszerük. Amíg mindenki ezt csinálja, nem tűnik fel, „nincs veled baj”.

Amikor aztán valaki veszi a bátorságot, hogy képviselje magát, hogy egyéniségét megőrizve saját útját járja, akkor már „kihúzó”. Ez nem tetszik a többségnek. Kihasználja túlerejét és elnyom. Ki bírna ekkora erővel ellenállni? Sajnos nem sokan. Hogy honnan ered ez a fantasztikus elnyomó erő, most ne firtassuk. Azt hiszem, ezt tényként kellene kezelni és azt vizsgálni, hogyan lehet ezen akadály ellenére megalkuvás nélkül saját énlünket formálni. Ez, azt hiszem, nem egy akadály a sok közül, hanem a legnagyobb az életben, amit ha nem tudunk leküzdeni, a többi sem fogjuk.

Mélységesen tiszteltem Ádámot, aki ki mert állni mások elé, vállalva önmagát. Úgy érzem, itt nem a szexuális beállítottságon van a hangsúly. Az esetleg csak feltűnőbb, látványosabb, mint a többi. Ezt csak együtt lehet kezelni. Általában szelektálni szokás erre felé. Ha hírvérésről van szó. Így a máságból vagy erényt vagy bünt szokás kivácsolni.

Vidéken lakom, egész pontosan Győrben. Ezt csak azért tartom fontosnak, mert az újságokban mindenki csak sűr, hogy a vidék, meg a kisváros, meg, hogy milyen jó a pestieknek. Hát én jól érzem magam itt a messzi vidéken. Nehogy azt higgyétek, hogy Győr homokos központ lett időközben. Egyáltalán nem. Nincs se egyesület, se Arizona, se kurvatelep. Viszont vannak emberek. Ez még önmagában nem újdonság. Sőt az sem, hogy van köztük értékés is. Az már sokkal inkább, hogy meg lehet őket találni. Nem kell hozzá a vasúti klotyóban strichelni. Még csak a sétálóutcán sem kell naponta tíz kilométert riszálni.

Mindenkinek van valamilyen környezete. Hacsak nem a Holdon született. „Sajnos nem tudok a problémáimról beszélni. Még a legjobb barátommal sem” hangzana a válasz. Erre csak azt tudom mondani, hogy akkor „az” nem is a barátod.

Sokan úgy gondolják, hogy egy coming out az élet próbatétele, ha valaki ezt elvégzi, minden O.K. Utána csak el kell várni a többiektől, hogy fogadjanak el bennünket, mert mi sajnos nem tudunk megváltozni. Hát itt

tévedtek óriásit. Felháborodva szoktam olvasni olvasóitok leveleit. Utálom azt a sértődött stílust, ami meleg körökben dívik. Ha szar a helyzetetek, helyzetünk, akkor azon csak mi tudunk változtatni. Nem az önkormányzat, az egyház, meg a kormány, meg a törvény. Nem mutogatni kell, hogy az egész x meg y miatt van, én nem tehetek semmiről. Meg, hogy én rendes meleg vagyok. Aki meleg, az meleg. Aki meg cigány, az cigány. Magunkra mutogassunk előbb, aztán más-hová. Hogy kisebbség vagyunk? Tény. Van, aki még ezt sem hiszi. Negyven vagy hetven százalék. Meg lehetöleg kedvező statisztikák. Kevesen vagyunk. Lehetne licitálni. De nem ez a lényeg. Hanem az, hogy kisebbségünket elfogadjuk. És ne követeljük a többségtől, hogy hozzánk alkalmazkodjon. Ezt sokan keverik a toleranciával. Utóbbit is csak akkor várhatjuk el, ha megadjuk. Képezelem, most mennyien hördülnek fel: „Eleget nyeltünk már!”.

Senki ne higgye most, hogy megalkuvó vagyok. Soha nem adom le az igényeimet. Hogy nem tudom öket azonnal valóra váltani, tény. Még ha ez sikerülne is, újabbak jönnének, tehát ez egy örök folyamat. Elégedetlen sem vagyok, soraim, azt hiszem, ezt igazolják.

De most visszakanyarodnék magamhoz. Mostani barátaimat még akkor ismertem meg, amikor még nem hittem, hogy „az” vagyok. „Az” voltam, csak nem hittem. Tehát hazudoztam. Magamnak. Tudatalattim szerencsére nem hagyott békén. Csak azt figyeltem, hogy érzéseim igazak-e. Nem azt, hogy mit kellene érezni. Soha nem voltak gátlásaim. Vagy két évig hánykolódtam a kelene és az igaz között. Aztán rájöttem, hogy csak egy igazság van, ami nem formálható. Még ha elvárják is ezt önfegyelem címen. Aztán szép fokozatosan coming out. Igaz, nagy szerencsém volt, hogy olyan társaságom volt addigra, ahol ez nem okozott problémát. Vagy lehet, hogy nem is szerencse dolga ez? Azért az is szerepet játszik.

Felfedezésemet nem egy pasi ágyában tettem. Nem egy nőben csalódtam. Odáig el sem jutottam, hogy csalódás útján kerüljek szembe az igazsággal. A legtöbb csalódás oka a hazugság. Nem minket vágnak át, hanem mi ejtjük pofára saját magunkat.

Érdekes módon senki nem hagyott itt. Mert más vagyok. Mindenki más. Én ilyen, te meg olyan. Teljesen felesleges ezt kihangsúlyozni. „Nem könnyű így társat találni”, mondják. „Amúgy” sem könnyű, ha igazi értékekre vágyunk. Tehát nem siránkozni kell, hanem cselekedni. Szeressétek az embereket! Nem muszáj mindenkiben a rosszat látni. A maradit. Vannak mások is. Mindenki találhat magának társakat. Megalkuvás nélkül. Csak aktivizálódni kell!

Én hetente három levelet írok átlagban. Ezt a levelet is azért írom, hogy üzenjek. Nektek. Szeretem a sok embert körülöttem. Soha nem éreztem a magányt. Pedig „az” vagyok. Barátaim többségében nem „azok”. Tehát egyáltalán nem híveim vannak, hanem társaim. Sokszor hetekig nem látjuk egymást. Van, aki külföldön van, vagy éppen sok a dolga. Mégis érzem, hogy léteznek. Nem azért, mert el vannak nekem kötelezve, vagy valamilyen érdek fűz minket össze. Hanem azért, mert értékesek vagyunk egymás számára és hasznosak. Értzi ezt a tudatalattink. Mondom, nagyon jó a szimata.

A következő levél mintha más oldalról világítaná meg az életet.

Tisztelt Mások!

Én is ott voltam a Hármashatár-hegyen, igaz, rövid ideig. Három órás keresgetés után (vidéki vagyok) megtaláltam az oda vezető háromszögeket. Egyedül mentem. Mindenkivel baráttal, barátokkal ballagott felfelé. Ott ugyancsak magamra maradtam. Fél órát nézelődtem. „Egyedül jöttél egyedül kell távoznod.” Kényelmetlenül éreztem magam, nem tudtam, melyik társaságot szólítsam le, hisz mindenki baráti körben volt ott.

Könnyen barátkozó típus vagyok, de valahogy megtántorodtam. Ennyire nem fogadja be a magamfajta egymást? Valahogy ez az érzésem támadt. De nemcsak itt, hanem az Arizona bárban is ugyanígy jártam. Régi vendégek, ismerősök, puszi-puszi, de az újak valahogy ki vannak zárva. Első este majdnem megkérdéztem magamtól: mit keresel te itt? Ugyanazt, amit a többi, csak te nem kapod meg.

Nem mondom, leszóltottak, ajánlatot kaptam. De pénzért. Még pár este elmentem, de ugyanígy jártam. Szerencsére a zenét szeretem, így nem tettem magamnak szemrehányást. Nézelődtem, megnéztem a jó műsorukat, és amikor kopott a jónép, én is elballagtam.

Kérdem én, nem lehetnének nyitottabbak egymás iránt? Barátságosak és emberségesek? Hisz ez még nem kötelez semmire. Egy pár jó szó, egy kis eszimecsere, mosoly egymásra, még nem jelenti, hogy mindjárt ágyba kell bújni. Ha mi egymást nem értjük meg, minket a külvilág sosem fog megérteni.

Én ugyan megkérném a meleg bárok műsorvezetőit, hogy a jó műsoruk után még tartsák együtt az ott lévőket. Ők sokat tudnak ennek érdekében tenni. Úgy foglalkozzanak az emberekkel, mint pap a nyájjal. Pár emberséges jó szó busásan megtérül.

Tisztelettel: F.N.

NINCS VÁLASZ

Az előző számunkban megjelent, Mi a véleményed című felmérés nem igazán mozgatta meg olvasóink fantáziáját. Enyhén szólva is lagymatag érdeklődés kísérte a tesztet. Három olvasónk küldte be válaszeit, akiknek a Magyar AIDS Alapítvány által felajánlott Magic Johnson: AIDS? Elkerülheted című könyvét ajándékoztuk.

Három válaszból messzemenő következtetéseket levonni nem lehet, ezért nem is érdemes részletesen ismertetni a leveleket. A lényeg az, hogy mindhármuk viselkedését befolyásolta az AIDS megjelenése. Van, aki áttért a biztonságos szexre, van, aki lecsökkentette a partnerei számát, van, aki nem megy ki a placra többet. Megpróbálják kizárni életükből a legnagyobb rizikót jelentő viselkedési formákat.

Teljes összhangban állítják, hogy a fertőzötték számára ajánlatos a titoktartás a társadalmi kivetettség elkerülése érdekében.

Bízunk abban, hogy a többi olvasónk csak kényelmi szempontok miatt nem tölthette ki a kérdőívet és nem azért, mert nem akarták leírni, hogy őket hidegen hagyja a járvány és semmit sem tesznek egészségük megőrzése érdekében.

HÍREK A NAGYVILÁGBÓL

— London. Gay klubok elleni támadás-hoz bőrfejdű homókat kerestek skinhead társaik. Az tervezett akció idején, augusztus 25-én, a gay szolidaritás mégis erősebbnek bizonyult a bőrfejdűnél és a beszerzett tag irányt változtatva a rendőrségre ment bejelentést tenni.

— Varsó. Feltehetően szomszédok gyűjtötték fel a múlt hónapban az Hirsch nevű amerikai segélyszolgálat tulajdonában lévő menhelyet, ahol AIDS-vírussal fertőzött gyermekeket helyeztek el. A lakók panasza szerint az árvaház szomszédsága leveri a környék házainak értékét.

— Genf. A különböző homoszexuális jogvédő szervezetek hosszú ideje küzdenek az ENSZ munkájában történő bekapcsolódásukért. Augusztus 22-én első alkalommal kaptak lehetőséget a világ nyilvánossága előtti megszólalásra. Expozójukban emlékeztettek arra, hogy a világ-szervezet tagállamainak többségében a homoszexualitással kapcsolatos jogszabályok még mindig a büntetőörvénykönyv-részt képezik.

— Bangkok. Legfrissebb jelentések szerint egyetlen éjszakán 97 homoszexuális fiatalt tartóztattak le. A 18 éven felüliekre börtön vár, a fiatalokukat fegyverrel táborokba zárják. A thai idegenforgalmi miniszter közlése szerint sokkterápiát kívánnak alkalmazni a szexturizmus felszámolásában.

— Quito. Húsz megcsónkított fiú holttestére bukkantak az ecuadori főváros közelében. A feltételezések szerint a Dél-Amerikában majd mindenhol létező, s a katonai diktatúrák által tolerált, homoszexuálisokkal leszámoló kivégzőosztagok ecuadori csoportja követte el a gyilkosság-sorozatot.

— Toronto. A kanadai vámőrség elkozza azokat az USA-ból importált pornóújságokat, amelyekben anal-szex fotók találhatóak; annak ellenére, hogy Kanadában az anal-szex legális. A vámőrség elleni küzdelemre egyesület alakult, amely pert indított a vámhivatal ellen.

— Buenos Aires. Nyolc évi alkotmányjogi küzdelem után az argentin homoszexuálisok tömörítő egyesület végre bejegyeztethette magát a cégbejegyzésben, szeptemberben. Remélik, hogy szervezetként jobban tudnak majd az Argentínában is jelenlévő homofóbia ellen küzdeni.

— London. Szeptember elején megalkult Európa első, kizárólag fekete bőrű homoszexuálisokat és lesbikusokat tömörítő csoportja.

— Djakarta. Az indonéz kormány legutóbbi döntése értelmében az AIDS hor-

dozásával gyanúsított turistáktól a bevándorlási hivatal a jövőben megtagadhatja az országba történő belépést. Mivel az AIDS-szűrésére nincsenek meg a megfelelő tárgyi feltételek, a hivatalnok dönthet saját benyomása alapján.

— Bern. A kis álmos svájci főváros egyetlen homoszexuális bárjában, az Ursusban minap rendőri hajtóvadászat során lefogtak egy szíri bevándorlót, aki svájci tartózkodása óta itt ismerkedett. Gyanússá vált, hogy alkalmi partnerei soha többet nem jelentek meg a klubban. A bár vezetője bejelentést tett a rendőrségen, így derülhetett ki, hogy mindenki kedvenc Ahmedja már három törzsvendéget ölt meg, illetve fosztott ki.

— A brazil közlekedési miniszter rendelet kibocsátásával kívánja megtiltani a jövőben a GAY betűk használatát az autók rendszámabláján. (Braziliában is három számból, illetve betűből áll a rendszám-ábla.) A helyi homoszexuális érdekvédelmi csoportok tiltakozást jelentettek be.

— Bécs. Mint ismeretes, a fasizmus idején a homoszexuálisokat is bebörtönözték, gyilkolták szexuális orientációjuk miatt. Az erre emlékeztető első (!!!) emléktáblát 1988-ban leplezték le az osztrák fővárosban. Az exnáci Waldheim prúd és hazug Ausztriája azonban nem tudott szembenézni a nem éppen patyolat tisztaságú múltjával, és a leplezést követő napon az emléktáblát belügyminiszteri rendelettel eltávolították. Az osztrák homoszexuálisok egyesületei pert indítottak, keresetüket azonban minden osztrák bírósági fokon elutasították. Az ügy végül az Európa Parlament elé került, ahol a homoszexuálisok jogorvoslatot kaphattak. A labda most a kfnos helyzetbe került osztrák kancellária kertjébe repült, egyelőre nincs hír afelől, hogy elfogadták volna az Európa Parlament döntését.

— Rangoon. 25 prostituáltat dobtak vissza Thaiföldről, akiket a burmai rendőrség ciánál befecskendezve meggyilkolt, tetemeiket a tengerbe hajították. Az esetre szeptember elején derült fény, amikor a tengeráramlat a hullákat kivetette az indiai partokhoz.

— Tokió. Bíróságához fordultak a japán homoszexuális egyesületek is. Egy ifjúsági központ ugyanis megtagadta a bérbevevő helyiség kulcsának átadását. Indoklásként a központ vezetője közölte, hogy „homoszexuálisok egy teremben összezárva elkerülhetetlenül valami rosszat csinálnak.”

— Washington. A homoszexuálisok Bush ellenessége befolyásolhatja az amerikai elnökválasztási kampány kimenetelét. Az elnök által sokat hangoztatott „tradicionális családi értékek” felháborítottak sok alternatív életlehetőségben gondolkodó szavazót. A felmérések szerint az amerikai választók között messze a homoszexuálisok a legpolitikusabbak, így érthető, hogy tényleges arányszámuknál nagyobb a politikai súlyuk.

A MÁSOK MEGVÁSÁROLHATÓ:

BUDAPESTEN: a Mystery bárban (V., Nagysándor József utca 3.), Darling bárban (V., Szép utca 1.), Angyal bárban (V., Semmelweis-Gerlóczy utca sarok), Arizona mulatóban (VI., Nagymező utca 24.), Why not klubban (IV., Deák Ferenc u. 17.)

A Szent István körút és a Sallai Imre utca sarkán, a posta előtti könyvtársnál, ezentúl a szexlapokat is árusító üzletekben, a VII., Dob utca 17-ben), az V., Károly körút 14-ben és a Homeros egye-sület irodájában, (Bp., I., Jégverem utca 6. l. 6.)

Az Intim Lapüzlet és Videotéka, amelyek a VII. kerületi Dob utca 17-ben lévő szexshopot üzemelteti, a Nyugati Pályaudvar Nyugat Áruházában, az Erősz Szexshopban; a VIII. kerületi Rákóczi út 69. szám alatt, közel a Keleti Pályaudvarhoz, a Vénusz Lapüzlet-CD Centerben; továbbá a VIII. kerületi Salétrom utca 1. szám alatt, a Rákóczi tér sarkán lévő üzletben is árusítja a MÁSOK-at. A cégnek van még egy Intim Csomagküldő Szolgálat is, ennek címe: 1367 Budapest, Pf. 26. Nemszak a Dob utcai üzletükben, hanem a felsorolt többi helyen is kapható a MÁSOK aktuális számain kívül az eddig megjelent lapjaink teljes sorozata.

Budapestben húsz nagyobb utcai újságárusító helyen is kapható a MÁSOK: Párizsi udvar, Váci u. 10., Petőfi S. u. 17., Kilyó u. aluljáró, Déli pu. lapüzlet, Marx tér üzlet, Baross tér üzlet, Skála áruház, Bajcsy Zs. út 76., Nagyvárud tér Metró, Kálvin tér 1., Újpesti aluljáró, Szabadszög út 6., Batthyány tér Metró, Flórián áruház, Kispesti Centrum áruház, Szt. István krt. 25., Újpest, Tító u. hírlap-bolt, Hegedűs Gy. u. lapüzlet, Mexikói út, hírlapbolt.

Kapható még a MÁSOK a Faragó & Stahorszky kiadó terjesztésében a Központi üzletükben a Veres Pálné utca 30 szám alatt, továbbá Erzsébeten a Prieszol utcában, Csepel Csillagtelepen a Vénusz utcában, Dunakeszin a benzinkúti áruházban, Albertirásán a piactéren

VIDÉKEN: BAJA, Kunfi Zs. u. 1. hírlapüzlet * BÉKÉS, Széchenyi tér 8., paviion * BÉKÉSCSABA, Andrassy u. 67. hírlapbolt; * DEBRECEN, Csapó utca 100. hírlapüzlet; * DOMBÓVÁR, Hunyadi téri hírlapüzlet; * DUNAÚJVÁROS, Dózsa György utca 3. hírlapárus; * EGER, Felner Jakab út 1. hírlapüzlet, Széchenyi utca 20. hírlapbolt; * ESZTERGOM, Rákóczi tér 1. hírlapüzlet; * GYÖNGYÖS, Kossuth utca 4. hírlapüzlet; * GYŐR, Hermann Ottó utcai vásárcsarnok; * HATVAN, Horváth Mihály út 5. hírlapüzlet; * HÓDMEZŐVÁSÁR-HELY, Andrassy utca 10-12. hírlapbolt; * KAPOSVÁR, Fő utca 23. hírlapüzlet; * KECSKEMÉT, Petőfi Sándor utca 16. hírlapbolt; * KESZTHELY, Fő téri hírlapüzlet; * KISKUNHALAS, Mátyás tér 4. Platán Hírlapbolt; * KOMÁROM, vasútállomás; * MISKOLC, Ady Endre u. Hungária biztostű, Andrassy utcai hírlapüzlet, Árpád utca 2. szolgáltatóház, Árpád utca 46. hírlapüzlet, Kiss Táborkok utca 30. hírlapüzlet, Széchenyi utca 6. hírlapüzlet, Szemeré utca 2. hírlapüzlet, Szent György utca 23. hírlapüzlet; * MOSONMAGYARÓVÁR, Kormos lakótelepi hírlapbolt; * NAGYKANIZA, Lenin utca 1. hírlapüzlet; * ÓZD, Gyűjtő utcai sarok, IV utca 7., Vasvári utca Centrum Áruház; * PÉCS, főpályaudvar, Lenin tér hírlapüzlet; * SALGÓTÁRJÁN, Erzsébet téri hírlapbolt; * SÁROSPATAK, MÁV utasellátó, Rákóczi u. 47., Zrínyi u. 38; * SIOFOK, Fő téri hírlapüzlet; * SOPRON, Széchenyi téri hírlapbolt; * SZEGED, Károly utcai hírlapbolt; * SZÉKESFEHÉRVÁR, Benke Ferenc út 25/a és Fő utca 9; * SZOLNOK, Kossuth L. utca 18. és Ságvári krt.59. hírlapüzlet; * SZOMBATHELY, Kőszegi utcai hírlapbolt; * TATABÁNYA, Ságvári E. utca 3., hírlapüzlet; * VÁC, Széchenyi utcai hírlapbolt; * VESZPRÉM, Kossuth utcai hírlapbolt; * ZALAEGERSZEG, Kossuth utca 32., hírlapüzlet;

Lapunk a szerkesztőség címen: (1461 Budapest, Pf. 388) is megrendelhető. Aki rázaszínű postautalványon fizet elő a MÁSOK egy-egy példányára, erre a címre küldje el az újság (plusz a postaköltség) árát. Továbbra is érvényes kedvezményünk: aki fél évre, vagy annál hosszabb időre fizet elő lapunkra, annak postaköltségét magunkra vállaljuk.

MÁSOK

1461 BUDAPEST, Pf. 388

HU ISSN 1215-0134

Információs, érdekvédelmi, kulturális folyóirat.

A Lambda Budapest Baráti Társaság kiadványa.

Megjelenik havonta, a G. kiadó gondozásában.

Főszerkesztő: Takács B. Gábor

Készül:

a Faragó & Stahorszky kiadó nyomdájában.

LAPZÁRTA

Kedves szerzőink!

Emlékeztetül:

Lapzártánk mindig 10-én

és nem két, nem három

és nem tíz nappal később van.

